

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΚ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΓΓΕΛΙΔΗ / Αθήνα

1. Ἡ ἀφήγηση τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θανάτου τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς ἀνήκει ἀναμφισβήτητα στὸ εἶδος τῆς ἁγιολογίας ποὺ ὀνομάστηκε καὶ καθορίστηκε ἀπὸ τὸν Hippolyte Delehaye σὰν ἐπικὴ ἁγιολογία¹. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι τὸ μακρὸ αὐτὸ κείμενο, ποὺ ἔχει προμεταφραστικὴ καταγωγή, δὲν περιέχει παρὰ ἐλάχιστα ἱστορικὰ στοιχεῖα, ἀρκετὰ μόνο γιὰ νὰ δώσουν τὶς συντεταγμένες χρόνου καὶ τόπου τοῦ μαρτυρίου, χωρὶς νὰ ἀποτελοῦν ὁμῶς καὶ σίγουρες ἐνδείξεις γιὰ τὴν αὐθεντικότητά τῆς χρονολόγησής του.

Ὁ ἀνώνυμος συγγραφέας τοῦ μαρτυρίου ἀρχίζει τὴ διήγηση τοῦ προλογίζοντας τὸ καθαυτὸ θέμα μὲ μία μόνο φράση ποὺ τοποθετεῖ τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς χρονολογικὰ στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορα Μαξιμιανοῦ καὶ τοπικὰ στὴν Νικομήδεια.

Τὰ χρονικὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα θὰ πρέπει, σύμφωνα μὲ τὸ συγγραφέα, νὰ ἐνταχθεῖ τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς, εἶναι τὸ 304², χρόνος ποὺ ἄρχισε ὁ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τὸ Μαξιμιανό, ποὺ ὡς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη φάνηκε μετριοπαθὴς ἐναντι τῶν Χριστιανῶν, καὶ τὸ 305, χρόνο τῆς παραίτησής τοῦ Μαξιμιανοῦ³.

Ἡ ἐποχὴ ἀκριβῶς αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ σκοτεινὴ ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς αὐθεντικότητος τῶν μαρτυριῶν ποὺ περιέχουν οἱ βίοι τῶν ἁγίων, κυρίως ὅταν τὰ κείμενα ποὺ μᾶς ἔχουν διασώσει τὶς διηγήσεις τῶν μαρτυρίων δὲν ἀναφέρονται σὲ ἄλλο ἱστορικὸ γεγονὸς. Εἶναι λοιπὸν πολὺ πιθανὸ τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς νὰ συντάχθηκε ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἀλλὰ καὶ τὴ λατινικὴ πλευρὰ στὴν ἐποχὴ ποὺ ἀνθίσει τὸ εἶδος τῆς ἐπικῆς ἁγιολογίας, ἴσως στὸν 5ο αἰῶνα⁴.

2. Στὸ τέλος τοῦ 3ου αἰῶνα ἡ Νικομήδεια ὀρίστηκε πρωτεύουσα τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας⁵. Τὸ 293 ὁ Διοκλητιανὸς ἔστεψε ἐκεῖ αὐγούστο τὸν Κ. Γαλέριο Βαλέριο Μαξιμιανό⁶.

Ἡ ἐγκατάσταση στὴν πόλη τοῦ αὐγούστου εἶχε σὰ συνέπεια τὴν αὔξηση τῆς φήμης της καὶ τῆς σπουδαιότητος της μέσα στὸ κράτος.

1. HIPPO. DELEHAYE, Les Passions des Martyrs et les genres litteraires, *Subsidia Hagiographica* 13 (1921), σ. 236.

2. E. STEIN, Histoire du Bas - empire, τόμος 1, De l' état romain à l' état Byzantin, μτφ. J. - R. Palanque, Paris 1959, σ. 81

3. E. STEIN, Histoire, σ. 82

4. HIPPO. DELEHAYE, Les Passions, σ. 312.

5. E. STEIN, Histoire, σ. 2.

6. E. STEIN, Histoire, σ. 68

Ὡς τὴν ἐποχὴ αὐτὴ δὲν ὑπῆρχαν πολλοὶ Χριστιανοὶ στὴν περιοχὴ. Ὁ Εὐσέβιος διηγεῖται χαρακτηριστικὰ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Νικομήδειας παρακάλεσαν μὲ γράμμα τοὺς τὸν αὐγούστο Μαξιμιανὸ νὰ ἀπαγορεύσει τοὺς Χριστιανούς τῇ διαμονῇ στὴν πόλη. Ὁ Μαξιμιανὸς τοὺς συμβούλεψε νὰ κάνουν ὑπομονὴ καὶ διακήρυξε ὅτι δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν ἀνεξιθρησκεία πὺ ἐπιδείξανε οἱ προκάτοχοι του ⁷.

Ὁ Εὐσέβιος μιλεῖ γιὰ ἓνα πρῶτο μάρτυρα, τὸ 303, πὺ θανατώθηκε ἐπειδὴ ἔσχισε τὸ ἀντίγραφο μιᾶς αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, ἀναρτημένης στὸ κέντρο τῆς πόλης ⁸.

Τὸ 304 ὁ Διοκλητιανὸς ἐξέδωσε ἓνα διάταγμα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο, ὅποιος δὲν προσφερόταν νὰ θυσιάσει τοὺς θεοὺς καταδικαζόταν ἀμέσως σὲ θάνατο ⁹. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἄρχισε ἓνας ἀπὸ τοὺς αἱματηρότερους διωγμούς.

Ἡ Νικομήδεια ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τοὺς διωγμούς. Ὁ Εὐσέβιος ἀναφέρει ὅτι δύο ἐπίσκοποι βασανίστηκαν μέσα στὴν πόλη. Πρόκειται γιὰ τὸν ἐπίσκοπο τῆς ἐκκλησίας τῆς Νικομηδείας Ἀνθιμο καὶ τὸν ἐπίσκοπο τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας Λουκιανό, τὸν ὁποῖο μετέφεραν στὴ Νικομήδεια, ὥστε νὰ δικαστεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν αὐγούστο ¹⁰. Τὴν ἴδια ἐποχὴ μεγάλος ἀριθμὸς Χριστιανῶν ἀποκεφαλίστηκε ἢ θανατώθηκε μ' ὁποιοδήποτε τρόπο, ἐπειδὴ ἀρνήθηκαν τοὺς θεοὺς καὶ νὰ θυσιάσουν σ' αὐτούς. Πέταξαν ὕστερα τὰ θύματα στὴ θάλασσα, ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν οἱ ὁμόθρησκοι τοὺς νὰ τοὺς ἀνακαλύψουν καὶ νὰ τοὺς ἐνταφιάσουν ¹¹. Ἡ σημασία πὺ ἀπέκτησε ἡ Νικομήδεια σὰν τόπος ἱερὸς ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων της γίνεται φανερὴ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἀνατολικὸ μαρτυρολόγιο συντάχθηκε ἐκεῖ ¹².

Στὰ στοιχεῖα αὐτά, ἀσφαλῶς γνωστὰ στὴν ἐποχὴ του, στηρίχθηκε ὁ ἀνῶνυμος συγγραφέας τοῦ μαρτυρίου γιὰ νὰ δώσει ἀληθοφάνεια καὶ πειστικότητα στὸ κείμενο του.

3. Μέσα στὴ διήγηση τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς μποροῦν νὰ διακριθοῦν δύο διαφορετικὰ ἐπίπεδα.

Στὸ πρῶτο κινοῦνται τὰ σημαντικότερα πρόσωπα τοῦ κειμένου: ἡ ἁγία Ἰουλιανὴ καὶ ὁ δικαστὴς καὶ ἑπαρχὸς Ἐλεύσιος.

Ἡ ἠθικὴ ταυτότητα τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς χαρακτηρίζεται ἄμεσα ἀπὸ τὸ

7. Εὐσέβιος, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία (ἐκδοσις G. Bardy, Sources Chretiennes, βιβλία VIII-X, ἀριθμὸς 55) IX, IX α 4.6.

8. Εὐσέβιος, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, VIII, V.

9. E. STEIN, Histoire, σ. 81.

10. Εὐσέβιος, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, VIII, VI, 6.7, VIII, XIII 2 καὶ IX, VI, 3.

11. Εὐσέβιος, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, VIII, VI, 6.7 καὶ VIII, XIII, 1.

12. HIPPOCRATE DELEHAYE, Les origines du culte des Martyrs, *Subsidia Hagiographica* 20 (1933), σ. 149.

συγγραφέα μὲ μία μόνον φράση: Ἡ θρησκεία εἶναι ὁ καθοριστικὸς παράγων τῆς συμπεριφορᾶς τῆς καὶ τὸ σημεῖο ἀναφορᾶς τῶν προσόντων τῆς. Ὁ συγγραφέας τονίζει τὴ σωφροσύνη τῆς, τὴν ἐνάρετη συμπεριφορά τῆς καὶ τὸ συχνὸ ἐκκλησιασμό τῆς. Ἀντίθετα ἡ εὐθύτητα τῆς σὲ σχέση μετὰ τὴν κοσμικὴ ἐξουσία εἶναι ἀρκετὰ ἀμφίβολη. Ἀποφεύγει νὰ δηλώσει ὅτι εἶναι Χριστιανὴ καὶ μόνο ὅταν ὁ μνηστήρας τῆς καὶ ἑπαρχος Ἐλεύσιος ἔχει ἐκπληρώσει κάθε ἄλλη ἐπιθυμία τῆς, ἡ Ἰουλιανὴ τοῦ ζητᾷ νὰ βαπτιστεῖ καὶ μετὰ τὴν ἄρνηση τοῦ ἐκείνη ἀποκρούει ἀποφασιστικὰ τὸ γάμο.

Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς δίκης καὶ τῶν βασανιστηρίων, ἡ Ἰουλιανὴ παρουσιάζεται ἄτρωτη ἀπὸ τίς πληγὰς καὶ τοὺς πόνους. Ἀντέχει σ' ὅλες τίς κακώσεις καὶ μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τρόπο ὅλων τῶν ἁγίων, κυρίως τῆς ἀγιολογίας αὐτοῦ τοῦ εἶδους, ἀφ' ἑνὸς ἐνδυναμώνεται μετὰ τὴν προσευχή, ἀφ' ἑτέρου προσπαθεῖ νὰ ἐξοργίσῃ μετὰ τὰ λόγια τῆς τὸν ἑπαρχο Ἐλεύσιο, ὥστε νὰ φθάσῃ ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορότερα εἰς τὴ μακαριότητα τοῦ θανάτου.

Ὁ ἑπαρχος Ἐλεύσιος περιγράφεται ἀπὸ τὸν συντάκτη τοῦ μαρτυρίου σὰν τυφλὸ ὄργανον τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐντολῶν. Ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνήκει σ' ἓνα προκαθορισμένον τύπον καὶ τὰ προσωπικά, ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς ἐκμηδενίζονται ἀπὸ τὸ γενικὸ καὶ τὸ ἀόριστον. Ἡ ἀπιστία εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ καὶ τὸν ἐπηρεάζει τόσο, ὥστε νὰ γράφῃ γι' αὐτὸν ὁ συντάκτης τοῦ μαρτυρίου «ἔβρυχε ὡς θήρ». Ἡ ὀξυνση ὅμως αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη καὶ δὲν παρουσιάζεται παρὰ ἀφοῦ ἡ ἁγία Ἰουλιανὴ τὴν προκαλέσῃ μετὰ τὰ λόγια τῆς.

Τὰ δύο πρόσωπα ἀποτελοῦν εἰς τὴν ἀγιολογίαν ἓνα τυποποιημένον ζεῦγος. Ἡ σχέση τους εἶναι θύμα - θύτης. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ θύματος εἶναι ἡ στρατευμένη πίστις, ὁ φανατισμὸς ποὺ παρουσιάζεται σὰν συνείδηση - λογικὴ ὁ θύτης εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀπιστίας - ἀ - συνειδήτου. Οἱ ἐνέργειαι τοῦ εἶναι σπασμωδικές, χωρὶς λογικὴν καὶ πάντοτε φέρουν τὸ ἐπιθυμητὸν ἀπὸ τὸ θύμα ἀποτέλεσμα: τὸ θάνατον καὶ τὴν προσέγγισιν τοῦ μάρτυρα εἰς τὸ Θεόν.

Τὸ δεύτερον ἐπίπεδον ἀνήκει εἰς τὴν δράσιν. Στὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς ἡ δράσις εἶναι ἀπλή: ἐκδήλωσις τῶν χριστιανικῶν φρονημάτων τῆς ἁγίας, παράδοσις τῆς εἰς τὸν ἑπαρχο, εἰσαγωγὴ σὲ δίκην - βασανιστήριον. Ἡ δίκη χωρίζεται εἰς δύο μέρη. Μετὰ ἀπὸ μιὰ πρώτη προσπάθειαν τοῦ ἐπαρχοῦ νὰ τὴν πείσῃ νὰ θυσιάσῃ τοῖς θεοῖς, προσπάθεια ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ βασανιστήρια, ἡ Ἰουλιανὴ φυλακίζεται. Ἡ διακοπὴ αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ μάρτυρας τίς δυνάμεις τοῦ. Στὴ φυλακὴ ἐμφανίζεται ὁ πειρασμὸς - διάβολος μετὰ τὴν μορφήν ἀγγέλου. Μετὰ τὴ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἡ Ἰουλιανὴ νικᾷ τὸν πειρασμόν καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς διήγησις παρουσιάζεται καὶ πάλιν εἰς τὴν δίκην ὅπου ὑφίσταται ἄλλα βασανιστήρια.

Τελικὰ ὅταν τὰ βασανιστήρια δὲν ἐπιτυχάνουν νὰ τὴν πείσουν νὰ ἀλλάξωσιν, ἀλλὰ καὶ δὲν πεθαίνει, ὁ ἑπαρχος ἀποφασίζει τὸ θάνατον τῆς μετὰ ξίφος.

Τὰ βασικά στοιχεῖα τῆς διήγησης εἶναι τὰ ἑξῆς:

α. Ἡ δίκη εἶναι δημόσια καὶ ἡ διαδικασία τῆς περιορίζεται στὸ διάλογο Ἰουλιανῆς - ἐπάρχου.

β. Τὰ βασανιστήρια ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα καὶ ἐλαφρότερα καὶ ἐπιτείνονται βαθμικῶς.

γ. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ διαβόλου εἶναι στοιχεῖο σχετικὰ σπάνιο στὴ διήγηση μαρτυρίου.

δ. Ὑποχρεωτικὴ σχεδὸν εἶναι ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀγγέλου. Ἡ παρέμβασή του στὸ μαρτύριο, γιὰ νὰ λυτρώσει τὴν ἀγία ἀπὸ τὸν τροχό, εἶναι ἀπαραίτητη γιὰτὶ ἡ ἀγία δὲν ἔχει ἐκπληρώσει ἀκόμα τὸ ἐπὶ γῆς ἔργο τῆς.

ε. Ἡ προσευχὴ εἶναι στοιχεῖο πολὺ σημαντικὸ στὸ κείμενο. Ἡ Ἰουλιανὴ προσεύχεται πολὺ συχνὰ γιὰ νὰ ἐνδυναμωθεῖ ἀπὸ τὸ Θεῖο Πνεῦμα, καὶ νὰ μπορέσει νὰ νικήσει τοὺς πειρασμούς, νὰ ἐξαφανίσει τοὺς πόνους, νὰ ζητήσει τέλος ἀπὸ τὸ Θεὸ τὴν ἐπιείκεια καὶ τὴν εὐνοία του.

ς. Τὸ θαῦμα εἶναι ἐπίσης στοιχεῖο κοινὸ σὲ πολλοὺς βίους καὶ μαρτύρια ἀγίων. Σκοπὸς του εἶναι νὰ προσελκύσει τὴν πίστη ἐκείνων ποὺ παρίστανται στὸ μαρτύριο.

4. Μαρτύρησε πράγματι ἡ Ἰουλιανὴ στὴ Νικομήδεια;

Σύμφωνα μὲ τὶς ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς πηγές, ἡ Ἰουλιανὴ γεννήθηκε στὴν Νικομήδεια καὶ πέθανε ἐκεῖ σὲ ἡλικία δεκαοκτῶ χρονῶν¹³. Στὴν τελευταία παράγραφο τοῦ κειμένου ἀναφέρεται μιὰ εὐσεβῆς Χριστιανή, ἡ Σοφία, ποὺ λίγο καιρὸ μετὰ τὸ θάνατο τῆς Ἰουλιανῆς μετέφερε τὸ σῶμα τῆς στὴ Ρώμη. Τὸ γεγονὸς εἶναι κατ' ἀρχὴν ὑποπτο. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, δηλαδὴ ἀνάμεσα στὰ 304 καὶ 305, πολλοὶ ἦσαν οἱ μάρτυρες στὴ Νικομήδεια καὶ σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Εὐσεβίου τὰ σώματα τοὺς πετάχθηκαν στὴ θάλασσα. Αὐτὸ καθιστᾷ πολὺ δύσκολα πιστευτὴ μιὰ μετακομιδὴ ἀπὸ τὴ Νικομήδεια στὴ Ρώμη. Ἡ πρώτη σίγουρη πληροφορία γιὰ μετακομιδὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν 4ο αἰῶνα. Ὁ Καῖσαρ Γάλλος μετέφερε στὴ Δάφνη τῆς Ἀντιόχειας τὸ σῶμα τοῦ ἀγίου Βαβύλα γιὰ νὰ ἐξαγνίσει τὴν περιοχὴ¹⁴. Ἡ πληροφορία αὕτη τοποθετεῖ πρὸ συγκεκριμένα τὴν πρώτη μετακομιδὴ στὰ πρῶτα χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν τὸ θάνατο τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ ὅτι μὲ δύο γράμματα του, ποὺ χρονολογοῦνται τὸ 599, ὁ Πάπας Γρηγόριος ζήτησε ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο τῆς Νεάπολης καὶ τὸν ἐπίσκοπο Τυνδάρεως Μπενετάτο νὰ παραδώσουν μέρος ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς

13. FRANÇOIS HALKIN, *Bibliotheca Hagiographica Graeca*³ (1957) ἀρ. 962 καὶ SOCH BOLLANDIANI, *Bibliotheca Hagiographica Latina, Subsidia Hagiographica* 6 (1898 - 1899) ἀρ. 4522.

14. HIPPOCRATE DELEHAYE, *Le culte des Martyrs*, σ. 54.

ἁγίας Ἰουλιανῆς στὴν εὐσεβῇ Ἰανουάρια ποὺ ἤθελε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ καθ-
αγιασθεῖ ἓνα ἰδιωτικὸ παρεκκλήσιο. Τὰ λείψανα αὐτὰ βρίσκονταν στὴν Καμπα-
νία¹⁵. Τὸν 12ο αἰῶνα μαρτυρεῖται ἡ παρουσία τῶν λειψάνων τῆς ἁγίας Ἰου-
λιανῆς καὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου στὴν Κύμη τῆς Καμπανίας¹⁶. Τὰ λείψανα αὐτὰ
μεταφερθήκανε μέσα στὰ τείχη τῆς πόλης ἀπὸ τὸ φόβο τῶν Σαρακηνῶν καὶ
λίγο ἄργότερα τὸ 1207 ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο Ἀνσελμο στὴ Νεάπολη, στὴν ἐκκλη-
σία τῆς Παρθένου Μαρίας¹⁷.

Ἡ παρουσία τῶν λειψάνων τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς στὴν Καμπανία καὶ τὸ
γεγονὸς ὅτι ἦταν σχεδὸν ἀδύνατη ἡ μετακομιδὴ τους ἀπὸ τὴ Νικομήδεια στίς
ἀρχές τοῦ 4ου αἰῶνα, καθιστοῦν εὐλογία τὴ γνώμη ὅτι πραγματικὰ ἡ Ἰουλιανὴ
μαρτύρησε στὴν Καμπανία καὶ ὅτι αὐθαίρετα τοποθέτησε τὸ θάνατο στὴ Νικο-
μήδεια ὁ συντάκτης τοῦ μαρτυρίου.

5. Τὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα εἶναι ὅλα σύμφωνα γιὰ τὴν ἡμερομηνία τοῦ
θανάτου τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς. Τὴ μέρα αὐτὴ καθιερώθηκε νὰ τιμᾶται ἡ μνήμη
της ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία. Στὸ μαρτυρολόγιο τῆς ἐκκλησίας τῆς Κων-
σταντινούπολης ἡ μέρα αὐτὴ εἶναι ὀρισμένη στίς 21 Δεκεμβρίου. Ἡ λατινικὴ
ἐκκλησία γιορτάζει τὴ μνήμη τῆς ἁγίας στίς 16 Φεβρουαρίου. Σύμφωνα μὲ τὰ
Acta Sanctorum ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ ἔχει παραδοθεῖ ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα λα-
τινικὰ χειρόγραφα¹⁸. Δὲν εἶναι σίγουρο τί ἀντιπροσωπεύει ἡ ἡμέρα αὐτή:
γιὰ ἄλλους εἶναι ἡ ἡμερομηνία μετακομιδῆς τοῦ σώματος ἀπὸ τὴ Ρώμη στὴν
Κύμη, γιὰ ἄλλους ἡ ἡμερομηνία τῆς γέννησης ἢ τοῦ θανάτου της¹⁹.

6. Τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς παραδίδεται μὲ ἑννέα χειρόγραφα:

1. Ἱεροσολυμικὸς Σαββαΐτικὸς 18, τῶν ἀρχῶν τοῦ 10ου αἰῶνα, φύλλα
380 - 394²⁰.

2. Scholae Chalcae MON 88, τοῦ 10ου αἰῶνα, φύλλα 177 - 184²¹.

3. Parisinus Graecus 1491, τοῦ 10ου αἰῶνα, φύλλα 125^v - 133^v²².

15. GREGORII I, Registrum epistolarum, edidit Hartmann, II, IX, 180 καὶ IX, 181, σσ. 174 - 175 καὶ F. LANZONI, Le diocesi d' Italia dalle origini al principio del se-
colo VII. an. 604, *Studi e Testi*, 35 (1927) σ. 208.

16. *Acta Sanctorum mensis Octobris* XIII, σ. 318.

17. AASS oct. XIII, σ. 318 καὶ F. LANZONI, Le diocesi, σ. 308.

18. AASS mensis Februarii; tomus II, σ. 869.

19. AASS δ. π.

20. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΥΣ, Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη, τόμ. II, σ. 34.
Παρά τίς προσπάθειες μου δὲν μπόρεσα νὰ συμβουλευτῶ αὐτὸν τὸν κώδικα.

21. HIPPOCR. DELEHAYE, Catalogus Codicum Hagiographicorum Graecorum Bi-
bliothecae Scholae Theologicae in Chalce insula, *Analecta Bollandiana* 44 (1962), σ.
18, ἀρ. 16.

22. HAGIOGRAPHI BOLLANDIANI et H. OMONT, Catalogus Codicum Hagiogra-

4. Sinaiticus Graecus 519, τοῦ 11ου αἰῶνα, φύλλα 159^v - 163^v ²³.
5. Vaticanus Graecus 866, τοῦ 12ου αἰῶνα, φύλλα 198^v - 210^v ²⁴.
6. Θεσσαλονίκης Βλατάδων 4, τοῦ 13ου αἰῶνα, φύλλα 174^v - 180 ²⁵.
7. Marcianus Graecus VII 39, τοῦ 1588, φύλλα 250^v - 264^v ²⁶.
8. Mediolan. Ambrosianus F 144 (Sup 377) τοῦ 1606, φύλλα 98 - 102^v ²⁷.

9. Ἀθηναϊκὸς 1048, τοῦ 16ου αἰῶνα, φύλλα 11 - 20 ²⁸.

Τὰ χειρόγραφα μποροῦν νὰ χωριστοῦν σὲ δύο οἰκογένειες. Ἡ πρώτη, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κώδικες τῆς Χάλκης, τῆς Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης, τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Παρισίων καὶ τῶν Ἀθηνῶν παραλείπει ἓνα τμῆμα τῆς διήγησης ποὺ ἀντίθετα περιλαμβάνεται στοὺς κώδικες τῆς δεύτερης οἰκογένειας: Σιναῖτικό, Βατικανό, Ἀμβροσιανό, Βλατάδων. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς τμῆμα τῆς διήγησης παραλείπει καὶ ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς στὴν παράφραση του, ἐνῶ παραδίδεται ἀπὸ τοὺς λατινικοὺς κώδικες τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας. Εἶναι πιθανό, πηγὴ τοῦ Συμεὼν νὰ ἀποτέλεσε ἡ πρώτη οἰκογένεια καὶ ἡ δεύτερη νὰ ἔχει μεγαλύτερους δεσμοὺς μὲ τὴν λατινικὴ παράδοση.

Παρὰ τὴ διαφορὰ αὐτὴ οἱ δύο οἰκογένειες ἔχουν μεγάλες ὁμοιότητες σὲ γραφές. Ὁ Μαρκιανὸς κυρίως κώδικας ἀκολουθεῖ πιστὰ πολλὰς φορὲς τὴν παράδοση τοῦ κειμένου τῆς δεύτερης οἰκογένειας. Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ Βλατάδων διακρίνεται πολὺ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους κώδικες τῆς οἰκογένειας του, τόσο σὲ σχέση μὲ τὶς γραφές, ὅσο καὶ σὲ σχέση μὲ τὸν εἶρμό τῆς διήγησης.

Τὰ ὀκτὼ χειρόγραφα ποὺ συμβουλευτήκα διατηροῦνται γενικὰ σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση. Εἶναι εὐανάγνωστα μὲ λίγες μόνο συντομογραφίες. Μοναδικὰ

phicorum Graecorum Bibliothecae Nationalis Parisiensis, *Subsidia Hagiographica* 5, σ. 176, ἀρ. 15 καὶ F. HALKIN, *Manuscripts Grecs de Paris, Inventaire Hagiographique, Subsidia Hagiographica* 44, σ. 182.

23. V. GARTHAUSEN, *Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum*; Oxonii 1886, σ. 126 καὶ CLARK, *Checklist of Manuscripts in the St. Catherine's Monastery, Mount Sinai*, σ. 8, ἀρ. 519.

24. P. FRANCHI DE' CAVALIERI, *Catalogus Codicum Hagiographicorum Graecorum Bibliothecae Vaticanae, Subsidia Hagiographica* 7, σ. 89, ἀρ. 64.

25. Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ, *Κατάλογος τῶν ἐν τῇ μονῇ τῶν Βλατέων ἀποκειμένων κωδίκων, ἐν Γρηγορίῳ Παλαμᾷ*, τόμ. II, σ. 102.

26. E. MIONI, *Codices Graeci Manuscripti Bibliothecae divi Marci Venetiarum, Vol. II, Codices qui in sextam, septinam, atque octavam classem includuntur continens*, Roma 1960, σ. 87, ἀρ. XXV.

27. AEM. MARTINI et D. BASSI, *Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae, Tom. I*, σ. 444.

28. ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝΟΣ καὶ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝΟΣ, *Κατάλογος Χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1892, Κεφάλαιον Ζ', Βίαι καὶ μαρτύρια ἁγίων*, σ. 186.

κὴ ἐξαίρεση ἀποτελεῖ ὁ κώδικας τῆς Μαρκιανῆς· ὁ γραφέας τοῦ χρησιμοποιεῖ πλῆθος συντομογραφιῶν. Ὁ Ἀθηναῖκός κώδικας παρουσιάζει ἐλαφριά φθορά, ποὺ ὀφείλεται στὴν ὑγρασία. Στὸ ἴδιο χειρόγραφο παρατηρεῖται καὶ λανθασμένη στάχωση, ὥστε τὸ χωρίο ἐγὼ εἰμι (8,6) ἕως γνῶς (9,21) βρίσκεται μετὰ τὸ ὑποπeseῖν τιμωρία (16,26).

Γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ κειμένου βασίστηκα στὸ χειρόγραφο τῆς Χάλκης. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ εἶναι ἀφ' ἑνὸς τὸ παλαιότερο, διατηρεῖται σὲ ἄριστη κατάσταση καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπ' αὐτὸ ἀπορρέουν τὰ κείμενα ποὺ παραδίδονται ἀπὸ τὰ χειρόγραφα τῆς Ἑθνικῆς Παρισίων, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης.

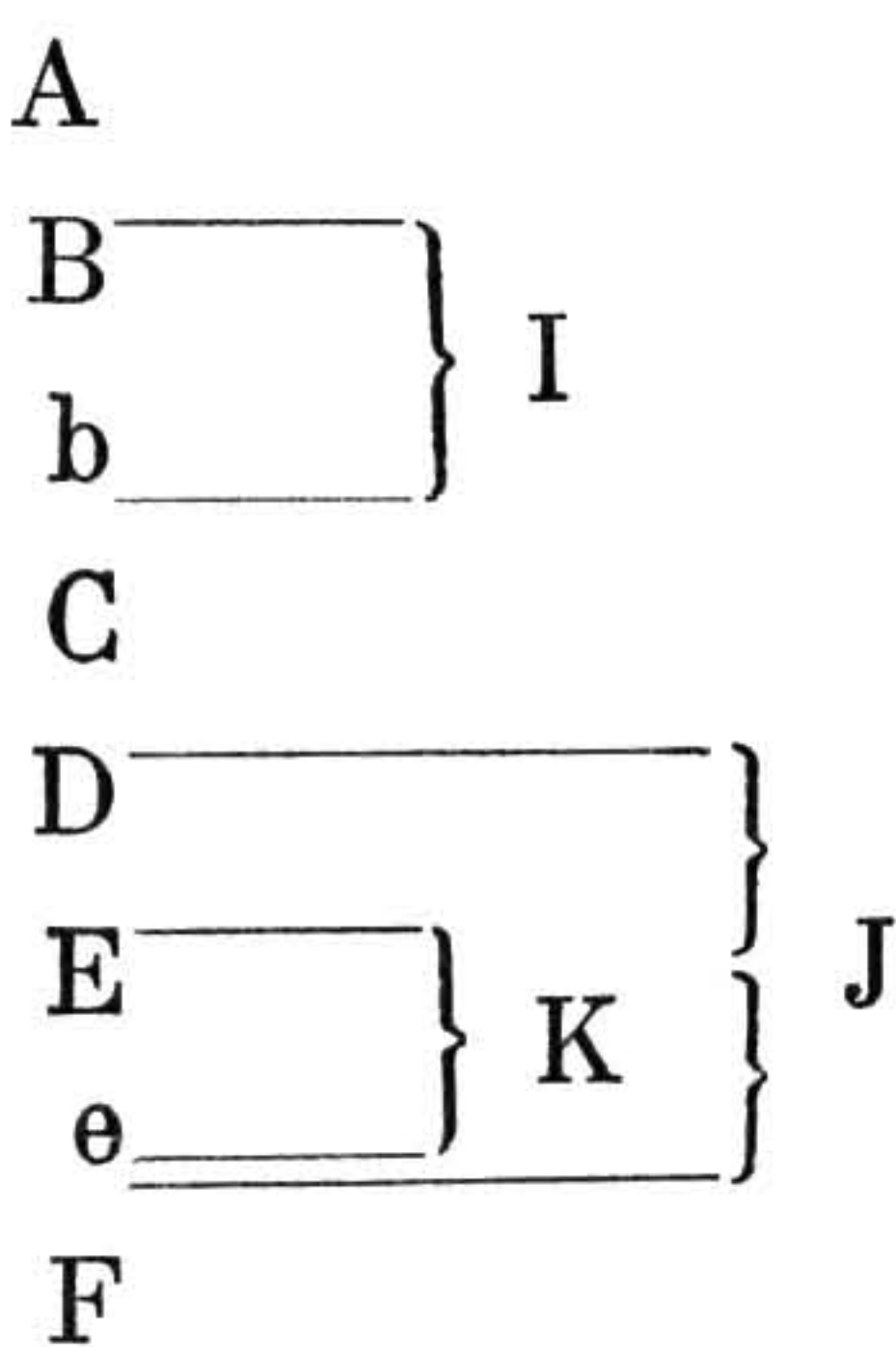
Οἱ διαφορετικοὶ γραφεῖς χρησιμοποίησαν ἀντιγράφοντας τὸ κείμενο ποικίλο λεξιλόγιο, χωρὶς ὅμως νὰ ἀλλάζουν καὶ τὸ νόημα τῆς φράσης. Στὶς παραπομπές στὴν παλαιὰ καὶ τὴν καινὴ Διαθήκη προτίμησα νὰ διατηρήσω τὴ λέξη ἢ τὴ σύνταξη τοῦ βιβλικοῦ κειμένου ²⁹. Ἔτσι προτίμησα τὸ ὄνομα Χαναὰν ἀπὸ τὸ Χάμ, ποὺ ἀναφέρεται σὲ ὅλα τὰ χειρόγραφα, ἀλλὰ ὀφείλεται σὲ κακὴ ἀνάγνωση τῆς συντομογραφίας καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι σὰν ὄνομα προσώπου τὸ Χάμ ἦσαν γνωστότερο ἀπὸ τὸ Χαναὰν.

Γλωσσικά, τὸ κείμενο ἔχει συνταχτεῖ στὴν Κοινὴ. Οἱ γραφεῖς δὲν ἀναγνωρίζουν πιά τὴ διαφορὰ τοῦ *ι* ἀπὸ τὸ *η* ἢ τὸ *ει*. Χρησιμοποιοῦν ἐπίσης χωρὶς διάκριση τοὺς τόνους.

Στὸ κριτικὸ ὑπόμνημα ἀναφέρω τὶς γραφές ἐκεῖνες ποὺ ἀλλάζουν πραγματικὰ τὸ νόημα ἢ ποὺ ἔχουν μιὰν ἐντελῶς διαφορετικὴ συντακτικὴ δομὴ.

SIGLA

χειρ. Chalcae	A
χειρ. Parisinus Graecus	B
χειρ. Ἀθηνῶν	b
χειρ. Marcianus	C
χειρ. Sinaiticus	D
χειρ. Vaticanus Graecus	E
χειρ. Ambrosianus	e
χειρ. Βλατάδων	F

29. Γιὰ τὶς παραπομπές στὰ κείμενα τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης χρησιμοποίησα τὸ ἔργο A Concordance to the Septuagint and the other greek versions of the Old Testament, by E. HATCH, τόμοι I-II, Graz 1954 καὶ A. SCHMOLLER, Handkonkordanz zum griechischen Neuen Testament, Stuttgart 1968.

ΚΘ' Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα'
 Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν
 Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης

- 177^r / 177^v Τῆς εἰδωλολατρείας κρατούσης καὶ τοῦ διαβόλου // φαιδρυνομένου καὶ τῆς κνίσης τῶν βωμῶν κατὰ πάσης τῆς χώρας κρατυνομένης Ἐλεύσιός τις συγκλητικὸς τοῦ συνεδρίου καὶ φίλος τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ ἐμνηστεύσατο κόρην τινὰ καὶ αὐτὴν συγκλητικὴν ὀνόματι Ἰουλιανήν. Αὕτη εἶχεν πατέρα τινὰ εἰδωλόλατριν καὶ ἐχθρὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν θεοσεβείας, ἣ δὲ μήτηρ αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίαν ἔχουσα μέσως πως ἔμενεν, οὔτε τοῖς Χριστιανοῖς πλησιάζουσα οὔτε τοῖς Ἑλλησιν. Ἡ δὲ κόρη εἶχε νοῦν ὀρθόν, λογισμὸν σῶφρονα, πολιτείαν ἐνάρετον, πόθον περὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐλπίδα καὶ ἐνεθυμεῖτο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα, ὅτι ἀληθῶς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς οὗτος Θεὸς μόνος καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν οὐδὲν ἕτερον ἐφρόντιζεν εἰμὴ μόνον τὸ εὐχεσθαι καὶ πυκνῶς ἀπιέναι ἐν τοῖς μαρτυρίοις καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἀναγινωσκομένας γραφὰς ἐσημειοῦτο. Ὁ δὲ Ἐλεύσιος, ὁ μνηστευσάμενος αὐτήν, ἠβούλετο τὴν τῶν γάμων ἐπιτελέσαι ἐορτήν. Ἡ δὲ γνοῦσα προπέμπει αὐτῷ λέγουσα, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐπαρχότητα πράξης, οὐ γαμηθήσομαί σοι. Ὁ δὲ ταχέως δίδωσι τῷ βασιλεῖ δεκαπέντε χιλιάδας χρυσίου καὶ διαδέχεται τὸν ὄντα ἐπαρχὸν καὶ καθέζεται ἐπὶ τοῦ βήματος ποιῶν τὸν ἐπαρχόν. Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελ-

ante μαρτύριον B τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, F μηνὶ τῷ αὐτῷ κα' add // ΚΘ' Μηνὶ τῷ αὐτῷ καὶ omnes codd. om // post ἁγίας β καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος, C D μάρτυρος add // τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης J om // post μαρτυρησάσης β Δέσποτα εὐλόγησον, K F Κύριε εὐλόγησον add // I. εἰδωλολατρείας: εἰδωλομανίας De // 3. κρατυνομένης: σκεδαννυμένης D // συγκλητικὸς τοῦ συνεδρίου: συγκλητικὸς τοῦ συνεδρίου τῶν ἰλλουστρίων D E, συγκλητικὸς τις ἦν ἐν Νικομηδείᾳ τοῦ συνεδρίου τῶν ἰλλουστρίων e // 5. post συγκλητικὴν C D E οὐσαν καὶ αἵματος βασιλικοῦ, ἥς (ἦν E) ὄνομα add // 5. αὕτη om. A supplevi ex JF 6. τινὰ: φρικτὸν J // ἐχθρὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν θεοσεβείας: δεινὸς περὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν θεοσεβείαν (καὶ D add) διώκτην J // 7. τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίαν ἔχουσα μέσως πως: διὰ τὴν τοῦ πατρὸς εὐνοίαν K // ii. καθ' ἑαυτήν: καθ' ἐκάστην β // 14. εἰμὴ: ἀμὴ E // πυκνῶς: τὰς νύκτας D // 15. τὰς ἀναγινωσκομένας γραφὰς: ταῖς ἀναγινωσκομέναις εὐχαῖς D // 17 ἐορτήν: ἡμέραν D // προπέμπει αὐτῷ λέγουσα ὅτι: μηνύει αὐτῷ τάδε διὰ τινων λέγουσα: Εἶπατε Ἐλευσίω, ὅτι F // 18. ἐπαρχότητα: ἐπαρχος D // 19. χρυσίου: νομίσματα τῷ βασιλεῖ e // 20. ὄντα om. A; supplevi ex IZ καθέζεται ἐπὶ τοῦ βήματος ποιῶν τὸν ἐπαρχόν C // 21 ποιῶν τὸν ἐπαρχόν: ποιῶν τῶν ἐπάρχων A, πράττων τὸν ἐπαρχόν IDE, πράττων ἐπαρχικῶς e, πράττων τὰ τῶν ἐπάρχων F //

θουσῶν προπέμπει αὐτῇ βουλόμενος τοὺς γάμους ἐπιτελέσαι.
 Ἡ δὲ μακαρία Ἰουλιανὴ φρόνημα νεανίσκου ἀναλαβοῦσα λέγει
 τοῖς ἀποσταλεῖσιν: Ἀπέλθετε, εἴπατε Ἐλευσίῳ τῷ ἐπάρχῳ
 ὅτι, ἐὰν πιστεύσῃς τῷ ἐμῷ Θεῷ καὶ προσκυνήσῃς Πατέρα καὶ
 5 Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, λήψομαί σε εἰς ἄνδρα, εἰ δὲ μὴ θέλῃς,
 ζήτει σοι γυναῖκα ἑτέραν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἑπαρχος μετακα-
 178^ε λεσάμενος // τὸν πατέρα αὐτῆς ἀπήγγειλεν αὐτῷ ταῦτα. Ὁ
 δὲ πατήρ αὐτῆς λέγει: Μὰ τοὺς ἐλεήμονας καὶ φιланθρώπους
 10 θεοὺς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, ὅτι, ἐὰν τοῦτο ἀληθές ἐστιν,
 θηρίοις αὐτὴν παραδίδωμι. Τότε ἀπὸ θυμοῦ καὶ χολῆς ἀπελθὼν
 εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καλεῖ τὴν ἁγίαν Ἰουλιανὴν καὶ λέγει αὐτῇ:
 Εἰπέ μοι, γλυκύτατόν μου τέκνον καὶ φῶς ἐμῶν ὀφθαλμῶν,
 διατί οὐ θέλεις λαβεῖν τὸν ἑπαρχον; Ἴδε, βούλεται τοὺς γάμους
 15 ποιῆσαι. Ἡ δὲ μακαρία μὴ ἐάσασα αὐτὸν μηδὲ τοὺς λόγους
 πληρῶσαι λέγει αὐτῷ: Μὰ τὴν ἐλπίδα τῶν Χριστιανῶν, ὅτι, ἐὰν
 μὴ σέβηται καὶ προσκυνῇ τὸν Θεόν, ὃν καὶ γὰρ σέβομαι καὶ προ-
 σκυνῶ οὐ μὴ μου κυριεύσει. Ἀκούσας δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς λέγει:
 Μὰ τοὺς ἐλεήμονας καὶ φιланθρώπους θεοὺς Ἀπόλλωνα καὶ
 20 Ἄρτεμιν, ὅτι, ἐὰν ἐπιμένῃς τῷ ρήματι τούτῳ θηρίοις παραδί-
 δωμι. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Μὴ νομίσης, ὅτι δειλαδρῆσαι ἔχω, μὰ
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ [ὅτι] ἐὰν ζῶσα ἔχω καῆναι· οὐκ ἔχω σοι
 πεισθῆναι. Λοιπὸν ποίει, ὃ θέλεις. Πάλιν δὲ παρενάλει αὐτὴν
 ὁ πατήρ αὐτῆς νομίζων πείσαι αὐτήν. Ἡ δὲ ἁγία λέγει αὐτῷ:
 Ἐλήρισας τάχα; Κωφὸς εἶ καὶ οὐκ ἀκούεις τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεγό-
 25 μενα; Καὶ γὰρ ἀληθῆ εἰσιν καὶ οὐ ψεύδομαι, ὅτι πᾶσαν βάσαν-
 ον καὶ πᾶσαν στρέβλωσιν ἡδέως ὑπομένω καὶ οὐκ ἄρνούμαι

1. ἐπιτελέσαι: ποιῆσαι D // 3. post ἀποσταλεῖσιν e παρ' αὐτοῦ add // 4. post ἐὰν β
 μή, e μὲν add // προσκυνήσῃς: σέβῃ D, σέβῃ προσκυνῶν K // τῷ ἐμῷ Θεῷ καὶ προσ-
 κυνήσῃς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, λήψομαί σε εἰς ἄνδρα, εἰ δὲ μὴ θέλῃς
 ζήτει σοι γυναῖκα ἑτέραν: εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ καὶ εἰς τὸ
 Ἅγιον Πνεῦμα λήψῃ με εἰς γυναῖκα, εἰ δὲ μὴ θέλῃς, ζήτει σοι ἑτέραν γυναῖκα B, εἰς τὸν
 Θεὸν καὶ εἰς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα οὐ λάβῃ με εἰς
 γυναῖκα b // 6. ἑπαρχος: Ἐλεύσιος D // 7. ἀπήγγειλεν αὐτῷ ταῦτα. Ὁ δὲ πατήρ
 αὐτῆς om. A; supplevi ex IJF // 8. ὁ δὲ πατήρ αὐτῆς λέγει: ὁ δὲ θυμωθεὶς εἶπεν πρὸς
 αὐτήν F // 10. τότε ἀπό: μετὰ δὲ K // 13. ἴδε ἤδη γὰρ De // 14. μή: μὲν E // 17.
 οὐ μὴ μου κυριεύσει: οὐ λαμβάνω αὐτὸν εἰ δὲ μὴ γε οὐ κυριεύσει μου D // οὐ μὴ μου
 κυριεύσει: λήψομαι αὐτὸν εἰς ἄνδρα εἰ δὲ μὴ γε οὐ μὴ μου κυριεύσει E // 20. μὰ
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ: μὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν F // 21. ὅτι delendum videtur. // 22. πα-
 ρεκάλει ICK: παρεκάλεσεν F παρήνει A // 23. λέγει: ἔφη πρὸς αὐτὸν μετ' ὀργῆς F //
 οὐκ ἀκούεις: οὐ νοεῖς K // ὑπ' ἐμοῦ σοι λεγόμενα: ὑπὲρ ἐμοῦ λεγόμενα F // 26. καὶ
 οὐκ: ἢ γὰρ K //

- τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἐκέλευσεν αὐτὴν φυλαχθῆναι καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πάλιν μετακαλεσάμενος αὐτὴν ὠμίλει αὐτῇ λέγων: Προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς ἢ οὐ; ἡ δὲ ἀνέκραξεν: Οὐ πείθομαί σου, οὐ προσκυνῶ, οὐ θύω λίθοις, οὐ σέβομαι εἰδωλα, ἀλλὰ σέβομαι καὶ προσκυνῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν εὐσπλαγχνόν μου πατέρα. Βασανίσας δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς παρέδωκεν αὐτὴν τῷ ἐπάρχῳ τῷ μνηστευσασμένῳ αὐτῇ. Ὁ δὲ ἑπαρχος βρύχων κατ' αὐτῆς τοὺς ὁδόντας ἔδωκεν πρόοδον, ὥς δὲ // ἐκέλευσεν αὐτὴν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦ βήματος δημοσίας. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ἐλύθη ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς. Ἦν γὰρ ὡραία σφόδρα. Στενάξας δὲ λέγει: Οἴμοι, γλυκυτάτη μου Ἰουλιανή, πῶς με ἐχλεύασας τοσοῦτον χρόνον; Εἶπέ μοι, τίς ἐστὶν ὁ μαγεύσας σε σέβεσθαι θεὸν ἀλλότριον; Πείσθητί μοι καὶ γαμηθεῖσα ρύσθητι ἀπὸ πολλῶν βασάνων καί, ἐὰν οὐ θέλεις σέβεσθαι τοὺς θεοὺς οὐκ ἀναγκάζω σε. Μόνον ἐπίνευσον τῇ ἐμῇ παρακλήσει. Ἰουλιανὴ λέγει: Μὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὅτι, ἐὰν σέβῃ τὸν ἐμὸν Θεὸν καὶ προσκυνῇς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα λήψομαί σε, εἰ δὲ μή γε οὐκ ἂν μου κυριεύσῃς. Ὁ δὲ ἑπαρχος εἶπεν: Κυρία μου, ποιῶ ὃ θέλεις. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Λάβε οὖν πρῶτον τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα καὶ γαμηθήσομαί σοι. Ὁ ἑπαρχος εἶπεν: Οὐ δύναμαι, Κυρία μου, ἐπεὶ ἐὰν ἀκούσῃ ὁ βασιλεὺς εὐθὺς καὶ παραχρῆμα διαδέχεται μου τοῦ ἐπάρχου καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν μου ἀποτέμνει. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Εἰ οὖν σὺ φοβῇ τὸν βασιλέα τοῦτον τὸν φθαρτὸν καὶ

20. AP 7, 2 //

2. διὰ τῆς A om; supplevi ex ceteris // διὰ τῆς νυκτὸς K: τῇ νυκτὶ I, νυκτὸς ACF, δι' αὐτῆς νυκτὸς D // αὐτὴν ὠμίλει αὐτῇ λέγων: ἐκέλευσεν αὐτὴν γυμνὴν σταθῆναι (ἐκδυθῆναι γυμνὴν DE) καὶ προσέταξεν τύπτεσθαι αὐτὴν καὶ λέγει J // 4. οὐ θύω λίθοις, οὐ σέβομαι om. A; supplevi ex ceteris // 5. ante Ἰησοῦν Χριστόν CJF Κύριόν μου add // βασανίσας δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς: θεασάμενος δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς ταῖς αὐταῖς ἐπιμένουσας ἀποκρίσεις D // 9. ὥς δέ: καὶ D // 10. ἐλύθη: ἐξελύθη B, ἡλλοιώθη C, καὶ πήθη (sic) E // 12. ἐχλεύασας: ἐκόλασας D, ἐκώλυσας E // 12. πείσθητί μοι: δεῦρο δὴ μᾶλλον D // γαμηθεῖσά μοι: μᾶλλον γαμηθεῖσά μοι b, γαμηθεῖσα οὖν E, συζευχθήσομαι F // 15. post οὐκ e ἂν add // 16. ὅτι ἐάν: ὅτι μὲν καὶ σὺ E, ὅτι ἐὰν μὴ καὶ σὺ e // 17. καὶ προσκυνῇς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, λήψομαί σε, εἰ δὲ μή γε: καὶ Πατέρα καὶ Πνεῦμα Ἅγιον D // 18. λήψομαι: γαμήσομαι E // εἶπεν: ἔφη πάλιν πρὸς αὐτὴν F, λέγει ναὶ De // 19. ποιῶ ὃ θέλεις: ποιῶ τοῦτο καὶ πιστεύω τῷ Θεῷ σου, ἀλλὰ πρῶτον πείσθητί μοι J // 20. γαμηθήσομαι: πεισθήσομαι D, νυμφευθήσομαι E // 22. διαδέχεται μου τοῦ ἐπάρχου: διαδεξάμενός μου τὸν ἑπαρχον E, καὶ διαδεξάμενός με D, διαδεξάμενόν με τῆς ἐπαρχείας e // 23. post καὶ b CJ τῷ add //

σκωληκόβρωτον, τὸν φλέγμασι συμπεφυρμένον, πῶς με ἀναγκάζεις καταλιπεῖν τὸν τοιοῦτον ἐνδοξὸν καὶ φοβερὸν βασιλέα καὶ σοὶ γαμηθῆναι καὶ εἰδώλοις προσκυνῆσαι; Μὴ ἀπατῶ, Ἐλεύσιν, μὴδὲ πολυλόγει. Ἀλλ' ἐὰν βούλῃ με κολάζειν κόλα-

5 ζε ὡς ὑπὸ πατρός σοι ἐκδοθεῖσαν. Ἐγὼ γὰρ ἐπίστευσα εἰς ὃν ἐπίστευσαν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ οὐ κατησχύνθησαν, εἰς ὃν ἤλπισαν ἔθνη καὶ οὐχ ἡττήθησαν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἑπαρχὸς ὑπερξέσας τῷ θυμῷ ἐκινήθη κατ' αὐτῆς καὶ ἐκέλευσεν

10 λοριμέντοις τανυσθῆναι αὐτὴν ἐκ τεσσάρων καὶ τύπτεσθαι νεύροις ξηροῖς καὶ βέργαις λεπταῖς ὡς ἀλλάξαι αὐτὴν δεκαῆξ στρατιώτας τύπτοντας αὐτήν. Καὶ ἐκέλευσεν παύσασθαι αὐτοὺς καὶ λέγει αὐτῇ: Ἴδε, ἡ ἀρχὴ τῶν βασάνων τοιαύτη ἐστίν. Πρόσελθε οὖν καὶ θῦσον τῇ μεγάλῃ // Ἀρτέμιδι καὶ σωθήσῃ. Εἰ δὲ οὐ θέλεις, μὰ τὸν μέγαν Ἀπόλλωνα, οὐ μὴ σὲ ἐλεήσω. Ἰ-

179^r ουλιανὴ εἶπεν: Ποίει, ὃ θέλεις, ψυχρὲ καὶ μωρέ. Μὴ γὰρ νομίσῃς, ὅτι πεῖσαί με ἔχεις ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μου. Ὁ δὲ ἑπαρχὸς ἐκέλευσεν αὐτὴν ἀπὸ τριχῶν κρεμασθῆναι, ὡς ἀποδαρρῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς ὀψεως καὶ τὰ βλέφαρα ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀνελθεῖν. Κρεμαμένης δὲ αὐ-

15 τῆς ἕως ὥρας ἑκτῆς ἐκέλευσεν κατενεχθῆναι αὐτὴν καὶ λέγει αὐτῇ: Πρόσελθε καὶ θῦσον, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς κακῶς καὶ οὐ ρύσεται σε, ὃν σέβῃ Θεόν. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Ἀτιμον σκεῦος, κοπρία δυσωδεστάτη, τίμησόν με διὰ μειζοτέρων βασάνων, ἵνα νικήσασά σου τὴν ἀπάνθρωπον γνώμην αἰσχυνῶ τὸν πατέρα

20 σου τὸν Σατανᾶν. Ἐγὼ δὲ εὖρω παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κυρίου μου, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἑπαρχὸς θυμωθείς ἐκέλευσεν σίδηρα πυρωθῆναι ἵνα καταλάβωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν

25

6. MAT 12, 21 // 25. HB 10, 19 //

2. καταλιπεῖν παριδεῖν D // post φοβερὸν J καὶ ἀθάνατον add // 7. post κατησχύνθησαν AbE ὥστε ἀγνὴ πχρασθῆναι αὐτῷ, ὥστε ἀγνὴν με δεῖ παραστῆναι αὐτῷ e, ὥστε ἀγνὴν με παραστῆναι αὐτῷ C add // 7. ἤλπισαν: ἐπίστευσαν Ce // οὐχ ἡττήθησαν: οὐ κατησχύνθησαν ACEF, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτον I // post ἡττήθησαν D κἀγὼ οὖν ἀγνὴν με παραστῆναι αὐτῷ ἐλπίζω ταῦτα add // 8. λοριμέντοις: λώροις AICF, διὰ λοριμένων J // 9. τανυσθῆναι: διαταθῆναι J // ἐκ τεσσάρων: ἀπ' ἀνθρώπων D // post τύπτεσθαι e ἀπάνθρώπων add // 11. τύπτοντας αὐτήν: τύπτεσθαι αὐτήν K // αὐτοὺς: αὐτήν C // 15. ψυχρὲ: τυφλὲ I // 16. Χριστοῦ b CJF: Θεοῦ A, Ἰησοῦ Χριστοῦ B // 17. ὡς ἀποδαρρῆναι τὸ δέρμα K om // 18. καὶ ante τὰ βλέφαρα K om // καὶ τῆς ὀψεως καὶ τὰ βλέφαρα ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀνελθεῖν D om // 19. αὐτῆς: αὐτοῦ C // 20. ante ἕως ὥρας C ἀπὸ πρῶτῃ add // 25. post εὖρω F χάριν καὶ add // 26. πυρωθῆναι e ὥστε γενέσθαι πῦρ, D ὥστε γενέσθαι αὐτὰ ὅμοια τῷ πυρὶ add // 27. ἵνα καταλάβωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν μασχαλῶν

- μασχαλῶν ἕως τῶν μηρῶν καὶ ἐκέλευσεν περιτεθῆναι αὐτῇ
ταῦτα ταῖς πλευραῖς αὐτῆς ἐκπυρωθέντα σφοδρῶς καὶ κατα-
δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὰς πλευράς αὐτῆς καὶ ἄλλο
σίδηρον πεπυρωμένον ἀναμέσον τῶν μηρῶν αὐτῆς βληθῆναι
5 καὶ οὕτως συνδεθεῖσαν αὐτὴν βληθῆναι ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ἐν τῇ
κρυπτῇ φυλακῇ. Τούτου δὲ γενομένου κειμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἰουλιανὴ ἤρξατο βοᾶν καὶ λέγειν
τὴν εὐχὴν αὐτὴν: Κύριε, ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ἀήττητε ἐν
παρατάξει, κραταιὲ ἐν ἔργοις, δυνατὲ ἐν ἰσχύι, φιλόανθρωπε
10 ποιμὴν, εὐσπλαχνε πατὴρ τῶν ἀπηλπισμένων, τῶν ἀβοηθή-
των βοηθός, ἐλπίς τῶν καταπονουμένων, ὑπέρμαχε θλιβομέ-
νων, ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν δεσμοῖς, ἄνεσις τῶν ἐν κινδύνοις, λι-
μὴν τῶν χειμαζομένων, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, καὶ ἐλέησον
καὶ τὰς ὁδύνας τὰς περιεχούσας με περίελε ἀπ' ἐμοῦ τῷ ἐλέει
179^v 15 Σου καὶ σῶ // σὸν με μετὰ πάντων τῶν εὐαρεστησάντων Σοι.
Ναί, δέομαί Σου, Κύριε, μή με ἐγκαταλίπῃς, ὅτι ὁ πατὴρ μου
καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ἀλλ' αὐτός, Κύριε, ἀντιλα-
βοῦ μου, μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τῆς θλίψεως, ἀλλὰ ρῦσαί με ἐκ
20 τῶν πόνων τούτων, ὃν τρόπον ἐρρύσω τὸν Δανιὴλ ἐκ στόματος
λεόντων, Θέκλαν ἐκ πυρὸς καὶ θηρίων, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ
Μισαήλ ἐκ καμίνου καιομένης, διάσωσον καὶ ἐμὲ τὸ ὀλίγον τοῦ
βίου μου στάδιον ἐπὶ τὸν εὐδίων λιμένα χειραγωγῶν, ὃν τρόπον

14. JB 2, 9 // 20. 1 MAC 2, 60 // 21. DA 3, 88, DA 3, 49 //

ἕως τῶν μηρῶν I: ἵνα ἀπὸ τῶν μασχαλῶν αὐτῆς μέλλουσιν ἕως τῶν μηρῶν καταλαμβά-
νειν (τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς D add) ADF, καὶ ἀπὸ τῶν μασχαλῶν αὐτῆς μέχρι τῶν μηρῶν
καταλαβεῖν τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς D, ὥστε περονισθῆναι ἀπὸ τῶν μασχαλῶν αὐτῆς κατα-
λαμβάνοντα C // 1. περιτεθῆναι: παραβληθῆναι D // περιτεθῆναι πεπυρωμένα αὐτῇ
ταῦτα ἐπὶ ταῖς πλευραῖς αὐτῆς e, αὐτὰ παρατεθεῖν καὶ πεπυρωμένα ταῖς πλευραῖς αὐτῆς
E // 2. ἐκπυρωθέντα σφοδρῶς καὶ καταδεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὰς πλευράς αὐτῆς D
e om // 4. βληθῆναι: ἀπέλυσαν βληθῆναι C // 7. μάρτυς τοῦ Χριστοῦ JF om // 8.
ἀήττητε ἐν παρατάξει: ἀήττητε ἐν δυνάμει, δυνατὲ ἐν παρατάξει BC // 9. κραταιέ: δυνατὲ
EF // δυνατὲ ἐν ἰσχύι. φιλόανθρωπε ποιμὴν A om; supplevi ex ceteris post ἐν ἰσχύι
DF ἐν ἔργοις add // 10. post πατὴρ F ἐπουράνιε add // post ἀπηλπισμένων DEF ἐλπίς
add // 11. ἐλπίς τῶν καταπονουμένων D om // ante ὑπέρμαχος F καὶ ἀπερριμένων add //
13. τῶν χειμαζομένων DEF om // 14. περιεχούσας με: περιεχομένας μοι e // τῷ ἐλέει Σου
καὶ σῶσον: ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος JF // 17. ἀντιλαβοῦ μου μὴ ἀπορρίψῃς με: προ-
σελάβου μου, μὴ ἀπορρίψῃς με E, μὴ με ἐγκαταλίπῃς D // 18. μὴ ἀπορρίψῃς με om. A;
supplevi ex J. // 20. στόματος: λάκκου DE // καὶ θηρίων JF om // 22. διάσωσον καί-
με τὸ ὀλίγον τοῦ βίου μου στάδιον: διάσωσον καί με τὸ ὀλίγον τοῦ χρόνου βίου στάδιον
C, διάσωσον καὶ ὁδήγησόν με D, διάσωσόν με τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τούτου τάχιον e, καὶ
διάσωσόν με τῶν τοῦ βίου τούτων δυσχερειῶν καὶ ὁδήγησόν με F //

- ὠδήγησας φεύγοντα τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου διαγαγὼν αὐτὸν
 διὰ θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυ-
 ψεν θάλασσα. Καὶ ἐμοῦ δεομένης, Κύριε, ἐπάκουσον καὶ κατάρ-
 ραξον τὸν κατ' ἐμοῦ ἐγειρόμενον τύραννον καὶ αἵσχυνον τὸν
 5 ἀντικείμενον διάβολον καὶ κατάλυσον τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, ὅτι
 Σὺ γινώσκεις, Κύριε, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν εὐάλωτον οὖσαν.
 Γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ παράστημα ἐν ταῖς βασάνοις, ἃς μέλλει
 μοι ἐπιφέρειν ὁ τὰς ἐντολάς Σου μὴ τηρήσας ἑπαρχος καὶ ποί-
 ησον αὐτὸν τοῦ Ἄδου μέτοχον, τοῦ Ταρτάρου σύνοικον, τῶν
 10 σκωλήκων βρῶμα καὶ κατάγαγε αὐτὸν εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῦ
 πῦρ, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐπὶ τῆς γῆς φανέρωσόν Σου τὴν δύναμιν
 καὶ ποιήσον αὐτὸν ἐν ὁδύναις πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ διάγειν
 διὰ παντός, ὅτι Σὺ εἶ Θεὸς μόνος καὶ Σοὶ δόξαν ἀναπέμπω πάν-
 τοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐπι
 15 δὲ αὐτῆς εὐχομένης προσέρχεται αὐτῇ ὁ πάντα τὰ καλὰ ἔργα
 ἀφανίζων, Βελίαρ ὀνόματι, ἐν σχήματι ἀγγέλου καὶ λέγει αὐτῇ:
 Ἰουλιανή, δεινὰ καὶ πονηρὰ στρεβλωτήρια ἡτοίμασέν σοι ὁ
 ἑπαρχος. Ἀκουσὸν μου οὖν καὶ μόνον ἐξενέγκωσίν σε πρόσελθε
 καὶ θῦσον καὶ ρύσθητι πολλῶν βασάνων. Ἐνόμιζεν δὲ ἡ ἁγία
 180^r 20 Ἰουλιανή // ὅτι ἀγγελὸς ἐστὶν καὶ λέγει αὐτῷ: Τίς εἶ <σύ>;
 Ὁ δαίμων εἶπεν: Ἀγγελος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνε-
 ταί σου ὁ Θεός, ἀπέστειλέν με εἰπεῖν σοι, ἵνα θύσης καὶ μὴ κολάζῃ.
 Στενάξασα δὲ σεμνῶς πρὸς τὸν ἑαυτῆς δεσπότην ἢ σεμνοπρε-
 πεστάτη κόρη καὶ τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνασα μετὰ δα-
 25 κρύων εἶπεν: Κύριε ὁ Θεὸς οὐρανοῦ καὶ γῆς μή με ἐγκατα-
 λίπῃς, μηδὲ ἐάσῃς με ἀπολέσθαι, μηδὲ κατακυριευθῆναι ὑπὸ

1. EX 14, 22. EX 14, 30 // 2. EX 14, 29 //

2. ὠδήγησας: ἐρρύσω E // διαγαγὼν: ὃν τρόπον διήγαγες e F // διαγαγὼν αὐτὸν ἕως
 σελ. 7, 5 διὰ παντός D om // 3. κατάρραξον: κατάργησον F // 5. κατάλυσον τὴν ἐπί-
 νοιαν: διάλυσον τὴν δύναμιν E, διάλυσον τὴν διάνοιαν καὶ τὴν δύναμιν F // 6. εὐάλωτον
 οὖσαν K: ἀσθενοῦσαν AIC, ἀβαλωτωούσει F // 7. παράστημα: παράστηθί μοι CE // ἐν
 ταῖς βασάνοις, ἃς μέλλει μοι ἐπιφέρειν F om // 8. post ἑπαρχος F πάνυ ὥπλισται κατ'
 ἐμοῦ add // 9. τοῦ Ἄδου μέτοχον τοῦ Ἄδου κληρονόμον K, τοῦ διαβόλου κληρονόμον F //
 11. Σου τὴν δύναμιν: τὴν δόξαν Σου F // 16. ὀνόματι J om // 17. post στρεβλωτήρια E
 κολάσεων add // 18. ante ἄκουσον JF νῦν add // 21 ὁ δαίμων: ὁ διάβολος JF // 23. σε-
 μνῶς: πικρῶς DEF, οὐ μικρῶς e // καὶ τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνασα μετὰ δα-
 κρύων εἶπεν: καὶ ἐπάρασά τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν D, καὶ πρὸς τὰ
 ἄνω ἀφορῶσα, πρὸς τὰς ἄνω ἀψίδας τοῦ οὐρανοῦ πέμψασα τὸ ὄμμα εἶπεν E, καὶ προσανα-
 φέρουσα τὸν νοῦν (καὶ τὸ βλέμμα e add) εἰς τοὺς οὐρανοὺς (μετὰ δακρύων ἀτενίσασα e
 add) e F // 26. μηδὲ ἐάσῃς με ἀπολέσθαι: μὴ ἐάσῃς ἀπολέσθαι τὴν Σὴν δούλην E //
 μηδὲ κατακυριευθῆναι: μηδὲ συγχωρήσῃς με κυριευθῆναι F //

- τοῦ ἄλλοτρίου. Ἀλλὰ καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας μου καὶ τῷ νόμῳ Σου ἐλέησόν με καὶ φανέρωσόν μοι, τίς ἐστὶν ὁ τὰ μὴ συμφέροντά μοι συμβουλεύων. Καὶ εὐθέως φωνὴ ἐγένετο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ λέγουσα αὐτῇ: Θάρσει, Ἰουλιανή.
- 5 Ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ δοξάζω σε πρὸς ἑμαυτόν. Κράτησον δὲ τὸν λαλοῦντά σοι καὶ μάθε τίς ἐστὶν. Καὶ ταύτης τῆς φωνῆς γενομένης ὡς κηρὸς ἐν πυρί, οὕτως διελύθη τὰ παρακείμενα αὐτῆς σίδηρα καὶ ἀπέπεσαν ἀπ' αὐτῆς. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ ἀναστᾶσα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐν ἑαυτῇ γενομένη
- 10 ἀπὸ τῶν ὀδυνῶν ἐκράτησεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ: Εἰπέ μοι, τίς εἶ καὶ πόθεν καὶ τίς σε ἀπέστειλεν ὧδε. Ὁ δαίμων λέγει: Ἀπόλυσόν με καὶ λέγω σοι. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Εἰπέ μοι πρῶτον καὶ οὕτω σὲ ἀπολύω. Ὁ δαίμων ἤρξατο λέγειν: Ἐγὼ εἰμι Ζουφηνεζέρ, δαίμων πονηρός, εἰδώλοις τερπόμενος, φόνοις
- 15 χαίρων, ψεῦδος ἀγαπῶν, μοιχείαις ἠδόμενος, μάχας ἐγείρων, διχοστασίας ἐπιτελῶν, εἰρήνην ἀπωθούμενος. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιήσας τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν παραβῆναι ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν Κάιν ποιήσας ἀποκτεῖναι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ, ἐγὼ εἰμι ὁ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσοῦν ποιήσας
- 20 τὸν Ναβουχοδονόσωρα ἀναστῆσαι, ἐγὼ εἰμι ὁ ποιήσας τοὺς τρεῖς παῖδας ἐμβληθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν // προφήτην Ἡσαΐαν ποιήσας πρίονι ξυλίνῳ πρισθῆναι, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν λαὸν ποιήσας ἐν τῇ ἐρήμῳ εἰδωλολατρῆσαι, ἐγὼ εἰμι ὁ ποιήσας τὰ νήπια ὑπὸ Ἡρώδου ἀποκτανθῆναι, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν
- 25 Ἰούδαν ποιήσας παραδοῦναι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ εἰμι ὁ παρασκευάσας τὸν Ἰούδαν ἑαυτὸν ἀγχόνῃ περιάψαι, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν Ἰωάννην ποιήσας ὑπὸ Ἡρωδιάδος ἀποκεφαλισθῆναι, ἐγὼ εἰμι ὁ τὸν Στέφανον ποιήσας λιθοβολῆναι, ἐγὼ εἰμι ὁ εἰς

1. PS 118 (119), 120 // 2. PS 118 (119), 29 // 17. GEN 3, 6 // 18. GEN 4, 8 // 19. DA 3, 1 // 20. DA 3, 49 // 21. EX 32, 1 - 6 // 23. MAT 2, 16 // MAT 23, 15 // 25. MAT 27, 5 // 26. MAT 14, 8 // 28. ACT 7, 58-59 //

2. φανέρωσον: γνώρισον e // τίς ἐστὶν ὁ τὰ μὴ συμφέροντά μοι συμβουλεύων: τὰ συμφέροντά μοι E // 5. δοξάζω σε πρὸς ἑμαυτόν: δοξάσω σε μετὰ πάντων τῶν προαθλησάντων ἁγίων E // πρὸς ἑμαυτόν: ὡς ἑμαυτόν e // 7. περικείμενα: παρακείμενα CDE // 8. ἀπέπεσαν: ἀπέστησαν I // 9. ἐν ἑαυτῇ: αὐτῇ C, ἐν ἀνέσει DF, ἀναιτῇ E, ἀνετῇ e // 10. ὀδυνῶν: ὠδίνων E, εἰδῶν e // 13. ὁ δαίμων ἤρξατο λέγειν: ὁ δὲ δαίμων καὶ μὴ βουλόμενος εἶπεν ὅμως ὑπὸ θείας ἀγγελικῆς δυνάμεως ὡς βασανιζόμενος ἤρξατο λέγειν F // 22. post πρισθῆναι D e ἐγὼ εἰμι ὁ τὴν Ἱερουσαλὴμ ποιήσας ἐμπρισθῆναι add // 24. ὑπὸ Ἡρώδου: ἐν Ἡρώδῃ D // 25. ποιήσας: πριήσας b CJ // 28. post λιθοβολῆναι J ἐγὼ εἰμι ὁ Περγάμῳ τῷ βασιλεῖ εἰσελθὼν καὶ λαλήσας ὅτι μάγοι εἰσὶν Πέτρος καὶ Παῦλος add //

- Νέρωνα τὸν βασιλέα εἰσελθὼν, ἵνα τὸν μὲν Πέτρον σταυρώσῃ,
 τὸν δὲ Παῦλον ἀποκεφαλίσῃ, ἐγὼ εἰμὶ ὁ τὸν Ἀνδρέαν ποιήσας
 συρθῆναι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων, ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐκεῖ
 ποιήσας τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ ἀνθρώπων ἐσθίεσθαι, ἐγὼ εἰμὶ ὁ
 5 παρασκευάσας τὸν στρατιώτην λόγχῃ νύξαι τὴν Χριστοῦ πλευράν,
 ἐγὼ εἰμὶ ὁ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ἰὼβ ποιήσας ἀπολέσθαι, ἐγὼ
 εἰμὶ ὁ Σολομῶντος τοῦ βασιλέως ἀμβλύνας τὴν σοφίαν διὰ τῶν
 γυναικῶν. Ταῦτα ἐποίησα μετὰ τῶν ἀδελφῶν πάντα. Ἡ ἁγία
 Ἰουλιανὴ λέγει: καὶ τίς σε ἀπέστειλεν ὧδε; Ὁ δαίμων εἶπεν:
 10 Ὁ πατήρ μου ὁ Σατανᾶς. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ εἶπεν: Τίς
 καλεῖται; Ὁ δαίμων λέγει: Ζουκελιζέρ. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ
 λέγει: Τὸ ἔργον αὐτοῦ τί ἐστίν; Ὁ δαίμων εἶπεν: Πάσης κα-
 κίας ἐρευνητῆς ἐστίν καὶ ἔργων κακῶν καὶ ἐνθυμήσεων ἐπι-
 νοητῆς καὶ ἐπειδὴ κριτῆς ἡμῶν ἐστίν ἀποστέλλει ἡμᾶς ἀπο-
 15 πλανᾶν τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ δὲ ἁγία εἶπεν: Καὶ ἐὰν ἀποτύχητε
 τί πάσχετε ὑπ' αὐτοῦ; Ὁ δαίμων εἶπεν: Κακὰ πολλὰ καὶ πο-
 νηρὰ πάσχομεν. Ἦν γὰρ ἀποσταλῇ δαίμων ἐπὶ ὅσιον ἄνδρα
 τοῦ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ δυνηθῇ, οὐκ ἐμ-
 φανίζει αὐτόν. Ὅτε οὖν ζητῆται ὑπ' αὐτοῦ καὶ μὴ εὑρεθῇ,
 20 παραγγέλλει πᾶσι τοῖς δαίμοσιν καὶ ὅπου εὕρωσιν αὐτὸν κον-
 δυλίζουσιν αὐτὸν καὶ πολλὰ δεινὰ πάσχει. Λοι // πὸν φεύγει,
 ὅπου οὐχ εὑρίσκεται. Χρὴ οὖν ποιῆσαι ἡμᾶς τὸ κέλευσμα, ἵνα
 ἀγαπηθῶμεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρεσθῶμεν ὑπ' αὐτοῦ.
 Ἡ ἁγία εἶπεν: Εἰς ποῖον ἔργον ὅσιον ἀπέρχεσθε, ἵνα ὑπακούη-
 25 τε αὐτοῦ; Ὁ δαίμων εἶπεν: Ἀκουσον, κυρία μου, ἵνα σε πλη-
 ροφορήσω καὶ γνῶς ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπερ ἐγὼ
 τῷ ἐμῷ κακῷ καὶ τῷ ὀλέθρῳ συνέτυχόν σοι νομίζων σε πεί-
 σαι ἱεροθυτῆσαι καὶ ἀρνήσασθαί σου τὸν Θεόν. Οὕτως εἰσερχό-

181^r

4. JOH 19, 34 // 6. JOB 1, 14 //

1. post εἰσελθὼν C καὶ ποιήσας αὐτὸν add // 3. χώρα: γῆ E, πόλει e // 5. post στρα-
 τιώτην E Λογγῖνον add // 6. ante τὰ ὑπάρχοντα D τὴν δύναμιν ὅλην καὶ add // ἀπο-
 λέσθαι... ἕως πάντα: ἀπολέσθαι, ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὑπὸ Σολομῶντος κρατηθεὶς καὶ ὑπὸ Βαβυλων-
 νίων ἀπολυθεὶς. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγὼ καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ εἰργασάμην μετὰ τῶν ἀδελφῶν
 μου J // 10. ὁ Σατανᾶς ἕως 15 ἡ δὲ ἁγία: Ζουκελιζέρ, ὁ πάσης κακίας εὑρετῆς καὶ
 ἔργων κακῶν καὶ πονηρῶν ἐπιθυμιῶν ἀπέστειλέν με E // 11. ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ ἕως
 16 τί πάσχετε ὑπ' αὐτοῦ: ὁ πάσης κακίας εὑρετῆς καὶ ἔργων κακῶν. Αὐτὸς γὰρ ἀπο-
 στέλλει ἡμᾶς ἐξυπηρετοῦντας αὐτοῦ τοῖς θελήμασιν καὶ ἐὰν ἀποτύχωμεν F // 18. τοῦ ἀπο-
 στρέψαι: ἵνα καταστρέψῃ D // 17. ἦν γὰρ ἕως σελ. 158, 18 δόξης τοῦ Θεοῦ F om // 25.
 ἀκουσον, κυρία μου: ἴδε, Κυρία μου, ἀκουσον E // ante πληροφορήσω D πείσω καὶ
 σὲ add // 28. ἱεροθυτῆσαι: μιχροθυτῆσαι C //

μεθα, ὅπου ἐὰν ἴδωμεν ἄνθρωπον ἀπελθόντα εἰς ἔργον ὅσιον
 τοῦ Θεοῦ καὶ πυροῦμεν αὐτὸν εἰς αἰσχροῦς ἡδονὰς καὶ ἐνθυμήσεις
 αὐτῷ ἐμβάλλομεν βιοτικάς τοῦ ἀποστρέψαι αὐτῶν τὸν νοῦν
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ποιοῦμεν αὐτὸν ρέμβεσθαι εἰς φροντίδας
 5 ἀνωφελῶν πραγμάτων καὶ οὐκ ἐῷμεν αὐτὸν οὔτε εἰς εὐχὴν
 χρησιμεῦσαι, οὔτε εἰς οἷον ἔργον ἀγαθὸν ἐπιβάλλεται. Καὶ πάλιν
 ἐὰν ἴδωμεν τινὰς προσκαρτεροῦντας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἢ
 τοῖς μαρτυρίοις ἀκούοντας τῶν γραφῶν καὶ θέλοντας καὶ μέ-
 ρος τι ἔχειν ἐξ αὐτῶν εἰς μνήμην, εἰσερχόμεθα εἰς τοὺς οἴκους
 10 αὐτῶν καὶ προφάσεις μεριμνῶν ἐπιβάλλομεν αὐτοῖς καὶ ποι-
 οῦμεν αὐτοὺς μήτε εἰς εὐχὴν χρησιμεῦσαι μήτε εἰς ἄλλο τι τῶν
 συντεινόντων αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν. Ἐὰν δὲ δυνηθῇ ρίψαι τὰς
 μερίμνας καὶ ἀπελθὼν εὕξηται καὶ κοινωνὸς γένηται τῶν θεί-
 ων λογίων καὶ τῶν μυστηρίων ἐκείνων, ὅταν ἀπέρχεται διώ-
 15 κει ἡμᾶς. Ὅταν δὲ μεταλάβωσιν οἱ Χριστιανοὶ τὸ μυστήριον
 τοῦ Θεοῦ φυγαδεύουσιν ἡμᾶς. Ἀχώριστοι γὰρ ἐσμέν τῶν Χριστια-
 νῶν ἐνοχλοῦντες αὐτοῖς καθ' ἐκάστην, ὅπως ἂν ἐκπέσωσιν τῆς δό-
 ξης τοῦ Θεοῦ. Οὔτε γὰρ ἄλλην μέριμναν ἔχομεν εἰμὴ ταύτην. Οὔτε
 διὰ βρῶμα, οὔτε διὰ πόμα, οὔτε ὕπνου ἐνοχλούμεθα, οὔτε περὶ
 20 ἐνδύματος ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ τοῦ ἀποστρέφειν ἄνθρωπον ἀπὸ
 τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν δέ τινι προσχῶμεν // πάλιν θέλονται νηστεύειν
 ἀδιαλείπτως καὶ προσεύχεσθαι καὶ ποιεῖν ἐλεημοσύνας εὐθέως
 ἐμβάλλομεν αὐτῷ εἰς τὴν καρδίαν λογισμοὺς τοιούτους, ὅτι
 ἐὰν νηστεύσης περιπίπτεις πάθει κοινῷ καὶ ἀθεραπεύτῳ καὶ
 25 τὸ σῶμα σου ἀφανίζεται τῇ πολλῇ νηστείᾳ καὶ τῷ εὐχομένῳ
 ἀκηδίαν καὶ ὕπνον προσφέρομεν καὶ τῷ τὰς ἐλεημοσύνας ποι-
 οῦντι ὑποτιθέμεθα πενίαν καὶ γῆρας μακρόν, ὥς μὴ ἐπαρκεῖν
 αὐτῷ τὰ ὑπάρχοντα τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον. Καὶ οὕτως

2. καὶ πυροῦμεν αὐτὸν ἕως σελ. 158, 4 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ: καὶ ποιοῦμεν αὐτὸν εἰς ἐπιθυμίαν κακὴν
 ἐμβάλλεσθαι, ὅπως στρέψωμεν αὐτοῦ τὸν νοῦν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ D // ἐνθυμήσεις: ἐπιθυμίας
 K // 3. post βιοτικάς B μερίμνας καὶ φροντίδας add // 6. οὔτε εἰς οἷον ἔργον ἀγαθὸν ἐπι-
 βάλλεται: οὔτε εἰς οἷον δύναται ἔργον ἀγαθὸν C // 10. μεριμνῶν: εὐλόγους D e // μεριμνῶν
 ἐπιβάλλομεν αὐτοῖς: ἐμβάλλομεν ἐν λόγοις E // 11. χρησιμεῦσαι μήτε εἰς ἄλλο τι τῶν συν-
 τεινόντων αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν I: χρησιμεῦσαι μήτε εἰς οἷον ἔργον ἀγαθὸν ἐπιβάλλεται
 ACJ // 12. ρίψαι τὰς μερίμνας καὶ ἀναρρίψασθαι τὰς φροντίδας καὶ τῶν γραφῶν ἀκροά-
 σεται E // 13. κοινωνὸς τῶν γραφῶν ἀκροάσεται CD e // 14. ὅταν ἀπέρχεται διώκει: ἔρ-
 χεται διώκει D // 21. ἐὰν δέ τινι ἕως σελ. 159, 3 ἡτοίμασται F om // 22. ante ἀδιαλείπτως
 D καὶ βουλόμενον add // 24. πάθει καί: νόσῳ I C // 25. νηστεία: ἐνδεία E, ἐγκρατεία e
 23. τῷ εὐχομένῳ ἀκηδίαν καὶ A om; supplevi ex ceteris // 28. τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρό-
 νον I e: τὸν τῶν αὐτοῦ χρόνον A, πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ C, τὸν τῆς ζωῆς χρό-
 νον E //

- ἐκάστω προφάσεις εὐλόγους ὑποτιθέμεθα ἀποστρέφοντες αὐ-
τοὺς ἀπὸ τῆς ζωῆς αὐτῶν θέλοντες εἶναι σὺν ἡμῖν καὶ κρί-
νεσθαι εἰς τὴν γέεναν. Οἶδαμεν γὰρ ποία κόλασις ἡμῖν ἡτοι-
μασται. Ἰουλιανὴ εἶπεν: Εἰπέ, σὺ μιαρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦ-
μα, πῶς τολμᾷς ἐγγίξειν τοῖς Χριστιανοῖς; Ὁ δαίμων εἶπεν:
Εἰπέ μοι, κυρία μου, σὺ πῶς ἐτόλμησας κρατῆσαί με; Οὐχὶ
τῷ Χριστῷ θαρροῦσα; Οὕτως κἀγὼ θαρρῶ τῷ ἐμῷ πατρί, ὅτι
κακότεχνός ἐστιν καὶ πολύστρεβλος καὶ ποιῶ, ὃ θέλω. Καὶ εἰς
πολλὰ μὲν ἐπεχείρησα καὶ ἐπέτυχον, πολλὰ δὲ ἀπέτυχον. Νῦν
δὲ τῷ κακῷ καὶ τῷ ὀλέθρῳ τῷ ἐμῷ συνέτυχόν σοι. Εἶθε μὴ ἐ-
βλεπόν σε, εἶθε μὴ ἐπείρασά σε. Οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ τί πέπον-
θα, πῶς οὐκ ἔγνων τὰ μέλλοντά μοι συμβαίνειν; Πῶς ὁ πατήρ
μου οὐ προέγνω, ἵνα μὴ ἀπέστειλén με; Μή με κάτεχε, ἀπόλυ-
σόν με, ἄφες κἂν ἄλλῳ κολληθῶ, ἐπεὶ ἔχω σου κατηγορῆσαι
καὶ οὐ συμφέρει σοι. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ περιστρέψασα αὐ-
τοῦ τὰς χεῖρας ἔδησεν αὐτὸν ὀπίσω καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐ-
δαφος καὶ λαβοῦσα ἐκ τῶν περικειμένων αὐτῇ σιδήρων ἔτυ-
πτεν αὐτὸν σφοδρῶς. Ὁ δὲ δαίμων ἐβόα παρακαλῶν αὐτὴν καὶ
λέγων: Δέσποινά μου Ἰουλιανή, τῶν ἀποστόλων συνόμιλε,
τῶν μαρτύρων συγκάθεδρε, τῶν ἀγγέλων σύγχορε, τῶν ἀρχαγ-
γέλων φίλη, τὸν θρόνον σοι // τοῦ Πατρός, ὃν τρέμει τὰ Χε-
ρουβεὶμ καὶ φρίσσει τὰ Σεραφεῖμ, τὴν δύναμίν σοι τὴν φοβε-
ράν τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με, τὸ πάθος σοι Ἰησοῦ Χριστοῦ φεῖ-
σαί μοι τοῦ ἀθλίου. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ λέγει: Ὁμολόγησόν
μοι, τίνα τῶν ἀνθρώπων ἠδίκησας. Καὶ ὁ δαίμων ἤρξατο λέ-
γειν: Ἠδίκησα πολλούς. Τινὰς μὲν ἐτύφλωσα, ἄλλους δὲ ἐκώ-
φωσα, τοὺς δὲ ἐχώλανα, ἄλλους δὲ ποταμοφορήτους ἐποίησα,
τινὰς δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐποίησα, ἄλλους δὲ ἀγχόνῃ περιῆψα
καὶ τοὺς μὲν ἑαυτοὺς κατασφάζαι ἐποίησα, ἄλλους δὲ ἑαυτοῖς
1. προφάσεις e: προφάσεως AIC, ἰδίας προφάσεις DE // εὐλόγους D τοὺς λόγους ABC, λόγους b, ἀλόγους E, εὐλόγως e // 2. εἶναι: ἵνα J // καὶ κρίνεσθαι: καὶ κατακριθῶ-
σιν J // 3. ἡμῖν ἡτοιμασται: ἡμᾶς μένουσιν D, ἡμᾶς ἐκδέχεται K // 5. τολμᾷς: τολ-
μᾶτε JF // 6. κρατῆσαι: κατασχεῖν J // 8. καὶ εἰς πολλὰ ἕως 15 συμφέρει σοι F om //
ἐπεχείρησα καὶ ἐπέτυχον: ἐπιχειρήσας ἐπέτυχον K // 10. συνέτυχόν σοι: ἦλθον πρὸς σε
D e, συνέτυχά σε E // 15. περιστρέψασα: ἐπιστρέψασα D // 16. ὀπίσω: ὀπιστάγκωνα
D e, ἐπιστάγκωνα E // 12. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ ἕως 18 σφοδρῶς: Τότε ἡ ἁγία μάρτυς
τοῦ Χριστοῦ Ἰουλιανὴ ἐνδυναμωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος λαβοῦσα τὰ σίδηρα, α
ἣν ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἔτυπεν τὸν ἀκάθαρτον δαίμονα. Καὶ ἔδοξεν τετυφέναι F // 17. καὶ
ἔθηκεν αὐτὸν εἰς τὸ ἔδαφος: εὐροῦσα σχοινίον λεπτὸν εἰς τὸ ἔδαφος ἔδησεν αὐτοῦ τὰς χεῖ-
ρας D, εὐροῦσα σχοινίον λεπτὸν καὶ καθῆκεν αὐτὸν εἰς τὸ ἔδαφος K // 18. ὁ δὲ δαίμων
ἕως σελ. 160, 11 ἐβασάνισας F om // 25. τίνα τῶν ἀνθρώπων ἠδίκησας: ὅσους ἠδίκησας
πολλούς D // 26. ἐκώφωσα: ἐκάκωσα E // 27. ἐποίησα: ἐπόντισα BE //

φάρμακα ὑπέβαλον δοῦναι καὶ ἅπαξ ἀπλῶς πάντα τὰ κακὰ ἐν
 τῷ βίῳ τούτῳ εἰργασάμην. Μάλιστα δέ, κυρία μου, οὐς οὐχ
 εὔρον ἔχοντας τὸ σημεῖον τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρόν, καὶ τού-
 τοις ἐνοχλοῦμεν, μάλιστα δὲ τοῖς Χριστιανοῖς. Καὶ πάλιν ὁ
 5 δαίμων ἤρξατο λέγειν: Πολλὰ κακὰ εἰργασάμην καὶ οὐδεὶς
 μοι τοιοῦτο ἐπεχείρησεν ποιῆσαι, οὐδεὶς τῶν ἀποστόλων χει-
 ϶ά μοι ἐκράτησεν, σὺ δὲ καὶ ἔδησάς με, οὐδεὶς τῶν μαρτύρων
 μὲ ἔτυψεν, οὐδεὶς τῶν πατριαρχῶν χειρὰ μοι ἐπήνεγκεν. Τὸν
 10 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐπείρασά ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ
 πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ καὶ οὐκ ἀντεῖπέν μοι καὶ σὺ οὕτως μὲ ἐ-
 βασάνισας. Ταῦτα τοῦ δαίμονος ἀντιλέγοντος ἀπέστειλεν ὁ
 ἑπαρχος εἰς τὴν φυλακὴν ἐξαγαγεῖν τὴν ἁγίαν Ἰουλιανήν, εἰ
 ἄρα εὕρωσιν αὐτὴν ζῶσαν, τοῦ ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βήματος.
 Ἡ οὖν ἁγία Ἰουλιανὴ ἀπαγομένη ἔσυρεν τὸν δαίμονα. Ὁ δὲ
 15 δαίμων ἐβόα παρακαλῶν αὐτὴν καὶ λέγων: Κυρία μου Ἰου-
 182^v λιανή, μὴ ἐπὶ πλείῳ δειγμάτιζε // οὐκέτι γὰρ δύνομαι συν-
 τυχεῖν τῷ πατρί μου· ἐνίκησας γὰρ με. Τί με ἐπὶ πλεῖον ὀδυ-
 νᾷς; Λέγουσι τοὺς Χριστιανοὺς εὐσπλάγχχνους εἶναι· σὺ δὲ εἰς ἐμὲ
 ἀνελεήμων ἐφάνης. Καὶ ταῦτα τοῦ δαίμονος λέγοντος παρερχομένη
 20 διὰ τῆς πλατείας ἔρριψεν τὸν δαίμονα ἡ ἁγία ἐν τῷ βαλανίσκῳ,
 τόπῳ κοπρώδει. Εἰσιούσης δὲ αὐτῆς ἐν τῷ πραιτωρίῳ τὸ πρό-
 σωπον αὐτῆς δόξαν ἀπήστραπτεν. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὴν ὁ ἑπαρ-
 χος ἔκθαμβος ἐγένετο καὶ λέγει αὐτῇ: Ἰουλιανή, εἶπέ μοι τίς
 σε ἐδίδαξεν τὰς τοιαύτας γοητείας καὶ πῶς τὰς τοιαύτας βα-
 25 σάνους διὰ γοητειῶν σου ἐνίκησας. Ἰουλιανὴ λέγει: Ἀκουσόν
 μου, ἑπαρχε. Ὁ Κύριός μου Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδαξέν με σέ-
 βεσθαι Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Αὐτὸς ἐνίκησεν
 τὸν πατέρα σου τὸν Σατανᾶν καὶ ἐξαπέστειλεν τὴν τῶν ἁγίων
 αὐτοῦ πάρεδρον δύναμιν καὶ ἐβοήθησέν μοι καὶ ἐνίσχυσέν με,
 30 σὲ δὲ κατήσχυνεν καὶ ἐξενεύρωσέν σε ὡς κακῇ ὥρᾳ γεγεννη-
 μένον. Οὐαὶ σοὶ τῷ ἀθλίῳ καὶ τῇ ἀθλίᾳ σου ψυχῇ, ὅτι αὐτὸς

8. MAT 4, 5 //

3. Χριστοῦ: σταυροῦ C // εἰργασάμην: ἠρξάμην E // 7. σὺ δὲ καὶ ἔδησάς με, οὐ-
 δεὶς τῶν μαρτύρων μὲ ἔτυψεν A om; suppleri ex ceteris // 8. τὸν Υἱὸν ἕως 11 ἐβασά-
 νισας e om // 11. post ἐβασάνισας codd ὦ παρθεσία, καθ' ἡμῶν προελθοῦσα, ὦ Ἰωάν-
 νη καθ' ἡμῶν παρθεσία ἀσκήσας add // ταῦτα τοῦ δαίμονος ἀντιλέγοντος: ταῦτα οὖν αὐ-
 τῆς πραττούσης ἐν τῇ φυλακῇ F // 12. εἰ ἄρα εὕρωσιν. . . βήματος F om // 14. ἔσυρεν τὸν
 δαίμονα ἕως 26, διὰ τῆς πλατείας F om // 18. εὐσπλάγχχνους εἶναι: σπλάγχχνα ἔχειν DE //
 20. βαλανίσκῳ: βαλανίῳ I C, καλάμῃ E, καναλίῳ DF // 21. post κοπρώδει F ὥστε κτύ-
 πον ποιῆσαι καὶ τοὺς ὑπηρέτας περιστρέφεσθαι ἰδεῖν τίς ἐστίν add // 28. τὴν τῶν ἁγίων
 αὐτοῦ πάρεδρον δύναμιν: τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ πνεύματος δύναμιν: F // 31. ἀθλίῳ: ἀθέῳ e //

ἡτοίμασέν σοι πῦρ φοβερὸν καὶ Τάρταρον δεινὸν καὶ σκώληκα ἀκοίμητον καὶ σκότος αἰώνιον καὶ κόλασιν αἰεὶ παραμένουσιν. Μετανόησον οὖν ἀτυχέστατε. Ὁ γὰρ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς φιλόανθρωπος ὢν καὶ βουλόμενος πάντα ἄνθρωπον
 5 σωθῆναι, ἔδωκεν τοῖς μετανοοῦσιν σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ δὲ ἑπαρχος θυμωθεὶς ἐκέλευσεν τὴν ἁγίαν Ἰουλιανήν

Post ἁμαρτιῶν JF add: Ὁ δὲ ἑπαρχος ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τροχὸν σιδηροῦν καὶ γενέσθαι ὀβελίσκους ὀξεῖς καὶ τούτους προσπερονισθῆναι τῷ τροχῷ καὶ στῆναι τὸν τροχὸν μέσον δύο κιόνων καὶ τέσσαρας στρατιῶτας ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔλκειν τὸν τροχόν.
 ε Καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι αὐτὴν καὶ ὑποκαῆναι κάτωθεν καὶ γενέσθαι τὸν τροχὸν πῦρ. Ἐλκόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν τὸ μάγγανον ἀνακλανόμενον τὸ εὐγενὲς παιδίον, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἁμνάς, κατὰ μέλος συνετρίβετο καὶ ἐξεμυελίζετο καὶ ὅλος ὁ τροχὸς κατεσβέννυτο τῷ αἵματι καὶ ἡ ἀνθρακιά ἀπὸ τοῦ ἰχώρου τῆς
 ι ἁγίας κόρης. Ἡ δὲ σεμνοπρεπεστάτη καὶ ἀληθῶς ἀθληφόρος Ἰουλιανὴ ὀλιγοψύχησεν λοιπὸν καὶ διὰ τῆς ὑπομονῆς ἀπετάσσετο τῷ βίῳ. Ἄγγελος δὲ καταβάς κατέσβεσεν τὴν φλόγα καὶ τὰ δεσμὰ ἐλύθησαν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὥσπερ κηρός. Καὶ ἦλθεν νεφέλη ἔχουσα ὑετὸν καὶ ἔβρεξεν ἐπὶ τὸ πῦρ, ὁ δὲ τροχὸς
 ιε σὺν τοῖς μαγγάνοις καὶ τοῖς παρεστῶσι στρατιώταις ἀνηλώθησαν ὑπὸ τοῦ πυρός. Ἡ δὲ ἁγία εἰστήκει ἀπαθὴς δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ ἐκτείνασα τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ φωνῆς καὶ δακρύων καὶ στεναγμῶν ἤρξατο προσεύχεσθαι καὶ λέγειν οὕτως: Κύριε ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, μόνε ἀθάνατε, ὁ τῆς
 κ ζωῆς χορηγὸς καὶ τῆς ἀθανασίας ποιητής, ὁ τὴν ὑλικὴν ἀκοσμίαν μεταρρυθμίσας, ὁ ἐκ τῶν μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγῶν τὴν τῶν στοιχείων θέσιν καὶ ὅρους θέμενος, ἐκάστῳ ἀνθρώπῳ τὴν ζωὴν περιθείς, τῇ δὲ γῇ θεμέλιον, θαλάσση δὲ πύλας ἀλαζόνους, ὁ τὸν ὑπὸ τῶν Σῶν χειρῶν πλασθέντα ἄνθρωπον
 κε μὴ ἐγκαταλείψας, ὁ παραδείσου φυτευτὴς καὶ ζωοποιῶν ξύ-

1. IS 56, 24 // κε. GEN 2, 8 //

3. μετανόησον ἀτυχέστατε om. A; supplevi ex ceteris // μετανόησον ἀτυχέστατε: μετανόησον δυστυχέστατε ἐκ τῶν πονηρῶν σου ἀνομιῶν καὶ φεῦξον ἐκ τῆς ματαιότητος τῶν διαβόλων, οἷς θεοὺς πλανώμενος προσαγορεύεις F // β. προσπερονισθῆναι: προσηλωθῆναι e // στ. πῦρ: γενέσθαι τὸν τροχὸν πύρινον καὶ μηδὲν ἕτερον γενέσθαι εἰμὴ πῦρ μόνον e F // ι. ἀθληφόρος: ἀφθορος e // ιβ. τῷ βίῳ: τοῦ βῶν e // ιδ. ὁ δὲ τροχὸς ἕως ἰστ τοῦ πυρός: καὶ κατεσβέσθη ἡ τοῦ τροχοῦ πυρπόλησις καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων δυνάμεις F // κβ. ὅρους θέμενος e F: καιροὺς δὲ θέμενος DE // κγ. πύλας ἀλαζόνους: πύλας ἀμαζόνους e, χαλινὸν ψάμμον F //

- λου εύρετῆς καὶ ἀνθρωπίνου γένους δημιουργός, ὁ διὰ τὸν πρωτόπλαστόν Σου ἐκβληθέντα ἐκ τοῦ Παραδείσου τὸ δεινὸν θηρίον τὸν ὄφιν ἀπὸ ὀρθοῦ βαδίσματος εἰς τὸ σύρεσθαι αὐτὸν καταρράξας, ὁ τοὺς παραβάτας τῶν Σῶν ἐντολῶν νεκροῖς δέμασιν στηλιτεύσας καὶ εἰς τόνδε τὸν κόσμον περιορίσας, ὁ τὴν θυσίαν τοῦ Κάιν ἀποστραφεῖς, εἰδὼς Κύριε, ὅτι ἀδελφοκτόνος ἐστίν, ὁ ἀντὶ τοῦ Ἀβελ τὸν Σὴθ ἀποκαταστήσας καὶ προσδεξάμενος αὐτοῦ τὴν τῶν δώρων προσφοράν, ὁ πυργομάχων γιγάντων γένος καταβαλὼν διὰ τὴν ἀθείαν αὐτῶν, ὁ τὸν Ἐνῶχ εὐαρεστήσαντά Σοι ἀθανασία τιμήσας, ὁ τὸν Χαναάν διακρίνας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ δουλεία καταδικάσας αὐτὸν διὰ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ τὸν Νῶε κυβερνήσας καὶ τοῦτον εἰς δευτέραν γένεσιν φυλάξας καὶ πόλιν ἐξαίρετον χαρισάμενος, ὁ τὸν Ἀβραάμ καλέσας ἐκ γῆς Χαλδαίων καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν τῶν Χαναναίων πατρίδα ὡς προγονικὴν χαρισάμενος καὶ ἀντὶ φιλοξενίας δωρησάμενος αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ, ὁ τὴν πεντάπολιν τῶν ἀσεβῶν Σοδομιτῶν καὶ Γομόρρων τῷ πυρὶ εἰς τέλος καταφλέξας, ὁ τὸν Λῶτ διὰ τὴν φιλοξενίαν ἐλευθερώσας τοῦ πυρὸς καὶ τὴν τούτου γυναῖκα εἰς μνημόσυνον ἡμῶν ἀλατίνην ποιήσας, ὁ τὸν Ἰακώβ εὐλογήσας τὸν δὲ Ἡσαῦ μὴ προσδεξάμενος, ὁ τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ ἀδελφικῆς ζηλοτυπίας ἐλευθερώσας, ὁ συμπραθεὶς αὐτῷ εἰς Αἴγυπτον καὶ σκῆπτρα βασιλείας χαρισάμενος αὐτῷ, ὁ τὸν θεράποντά Σου Μωϋσῆν ἐξαποστείλας τῷ λαῷ Σου καὶ τοῦτον σώσας ἐκ χειρὸς Φαραὼ καὶ διὰ θαλάσσης διαγαγὼν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ὁ Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ναυῆ βοηθήσας ἕως οὗ ἐτροπώσατο τὸ γένος τῶν πολεμίων, ὁ τῷ Δαβὶδ τὴν βασιλείαν χαρισάμενος καὶ τὸ ἔθνος τῶν ἀλλοφύλων ὑποτάξας αὐτῷ καὶ γίγαντα ὀνειδίσαντα τὴν Σὴν παρεμβολὴν δι' οἰκτροῦ σφενδοβοληθέντος λίθου ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καταρράξας τὸν Γολιάθ, ὁ καταδεξάμενος δού-

β. GEN 3, 14 // GEN 3, 21 // δ. GEN 4, 5 // ε. GEN 4, 25 // ζ. GEN 5, 24 // η. GEN 9, 25 // θ. GEN 11, 31 // ιε. GEN 12, 7 // ζ. GEN 19, 24 // ιη. GEN 19, I cont // κ. GEN 19, 26 // κα. GEN 27, 23 et 27, 37 // GEN 37, 28 // κγ. GEN 41, 41-43 // κε. EX 3, 10 // κζ. REG II 5, 3 // REG II 5, 20 // κη. REG I 17, 42 et 49 // λ. PHL 2, 7 //

γ. ὀρθοῦ βαδίσματος ε: ὀρθου βαπτίσματος E, ὀρθοῦ νήματος DF // ι. ὁ τὸν Χαναάν διακρίνας ἕως ιδ πόλιν ἐξαίρετον χαρισάμενος DF om // ια. καὶ δουλεία καταδικάσας αὐτὸν διὰ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς E om; supplevi ex ceteris // ιε. τὴν τῶν Χαναναίων πατρίδα ὡς: γῆν Χαναάν ὡς DE: τὴν γῆν Χαναάν αἰῶνος πατρίδα e // ιζ Σοδομιτῶν: Σόδομα e, Σοδόμων DF // κα. μὴ προσδεξάμενος: ἀπώσάμενος D e F //

- 183^r νὴν ζῶσαν αὐτὴν καῖναι. Συνάξαντες δὲ φρύγανα καὶ ξύλα ἔ-
 5 θηκαν μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐνέβαλον αὐτὴν καὶ ἀνῆψαν τὸ
 πῦρ. Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ ἐκτείνασα τὰς χεῖρας εἰς τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ πέμψασα τὸ ὄμμα μετὰ δακρύων εἶπεν: Κύ-
 10 ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ μὴ με ἐγκαταλείπης, μὴ ἀποστῆς
 ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ διάσωσόν με ἀπὸ τοῦ
 σταδίου τούτου καὶ πάριδέ μου τὰς ἐκ νεότητος ἁμαρτίας, εἴ τι
 ἥμαρτον ἐν λόγῳ // ἢ ἐν ἔργῳ, ἢ ἐν τῇ διανοίᾳ μου ὡς Θεὸς
 15 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων, μήποτε εἶπη ὁ παράνομος τύραν-
 νος, ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῆς; Διό, Κύριε, τοῦ ἐλεῆσαί με τά-
 χυνον ὅτι Σὺ εἶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ εἰ-
 πούσης αὐτῆς τὸ ἀμὴν ἐσβέσθη τὸ πῦρ καὶ ἔκραξαν οἱ δῆμοι
 τῶν Νικομηδαίων λέγοντες: Δυνατὸς ὁ Θεὸς τῆς παιδὸς Ἰ-
 ουλιανῆς καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν αὐτοῦ ἄλλος. Μετανοοῦμεν, ἔ-
 20 παρχε, ἐπὶ τῇ προτέρᾳ ἡμῶν πλάνῃ. Κόλαζε ἡμᾶς, ὡς θέλεις.
 Καὶ χωρισθέντες ἄνδρες πεντακόσιοι μιᾷ φωνῇ ἔκραξαν λέγον-
 τες: Ἡμεῖς ἐπὶ τὸν Θεόν, ὃν σέβεται Ἰουλιανὴ καταφεύγο-
 25 λου μορφήν λαβεῖν, ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθείς καὶ ὑπὸ ποιμέ-
 νων ὄραθείς, ὁ ὑπὸ ἀγγέλων δοξασθείς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας
 καὶ λεπροὺς καθάρισας, ὁ τοῖς ἀποστόλοις συναθλήσας καὶ τὴν
 βασιλείαν κηρύξας, ὁ ὑπὸ Ἰούδα παραδοθείς καὶ ἐν σαρκὶ προσ-
 30 ηλωθείς, ὁ ἐπὶ ξύλου κρεμασθείς καὶ ὑπὸ γῆν ταφείς, ὁ τοῖς
 μαθηταῖς ὠφθείς, ἡ ἀνάστασις τῶν τεθνατωμένων καὶ σωτη-
 ρία τῶν ἀπολλυμένων, ὁδηγὲ τῶν πεπλανημένων καὶ καταφυγὴ
 τῶν καταπονουμένων, Σὺ εἶ μόνος φιλόανθρωπος καὶ ὡς οὐδεὶς
 35 ἀνθρώπων εὐχαριστῶ Σοι, ὁ τῶν ὅλων Θεός, ὅτι καὶ ἐμὴν ἀνα-
 ξίαν καὶ τὸ πρὶν ξένην οὖσαν τοῦ ὀνόματός Σου γνωρίσαί με
 κατηξίωσας. Βοήθησόν μοι, Κύριε, καὶ παράστηθί μοι τελείως
 καὶ ρῦσαί με ἀπὸ πάσης ἐπινοίας τοῦ τυράννου τούτου, ἵνα τε-
 λείως αἰσχυνῶ αὐτὸν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Σατανᾶ καὶ
 40 Σοὶ δόξαν ἀναπέμπω πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 45 Ἀμήν.

3. ἔθηκαν: ἔκαυσαν DF // 4. καὶ πέμψασα τὸ ὄμμα μετὰ δακρύων εἶπεν: καὶ τὸ ὄμμα
 ἀτενίσασα μετὰ δακρύων προσηύξατο οὕτως I // 6. post ἀπ' ἐμοῦ JF μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ
 τοῦ προσώπου Σου add // 7. σταδίου τούτου: σκολιοῦ δράκοντος I // 9. παράνομος τύραννος:
 ἐχθρὸς Ἐλεύσιος DF // 12. post ἀμὴν J καὶ ἄφνω ἦλθεν ἄγγελος φοβερὸς καὶ ἀπεσκόρπισεν
 τὸ πῦρ καὶ τὴν φλόγα ἐξετίναξεν, ἡ δὲ ἁγία εἰστήκει ἀπαθὴς δοξάζουσα τὸν Θεὸν add //
 οἱ δῆμοι τῶν Νικομηδαίων: οἱ δῆμοι C // 4. ἔπαρχε: ὑπαρχε I // γ. λεπροὺς καθάρισας
 ἕως δ τὴν βασιλείαν κηρύξας F om // ε. post ταφείς F καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς καὶ εἰς
 οὐρανοὺς ἀναληφθείς add //

μεν. Ἀπολοῖτο τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, ἐξολοθρευθεῖη ἡ σπορά
 τῶν εἰδωλολατρῶν, μὴ ἔστω μνημόσυνον ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀ-
 θέων. Κόλαζε ἡμᾶς, ἔπαρχε. Πρόσθες ἡμῖν βασανιστήρια, σί-
 5 δηρα προσένεγκε, πῦρ ἔκκαυσον, τὰς πονηρὰς ἐπιβουλὰς τοῦ
 πατρός σου τοῦ Σατανᾶ εἰς ἡμᾶς ἐπίδειξε· μαθεῖν γὰρ ἔχεις
 ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὅτι ἐξελεξάμεθα τὴν μερίδα τοῦ
 Σωτῆρος. Ὁ δὲ ἔπαρχος ἀκούσας ἀνήνεγκεν τῷ βασιλεῖ πάντα
 ταῦτα. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ἐκέλευσεν συλληφθέντας αὐτοὺς
 10 τῇ τοῦ ξίφους ὑποπεσεῖν τιμωρία. Ἀπεκεφαλίσθησαν δὲ ἄν-
 δρες τὸν ἀριθμὸν πεντακόσιοι καὶ γυναῖκες ἑκατὸν τριάκοντα.
 Ὁ δὲ ἔπαρχος βρύχων τοὺς ὀδόντας κατὰ τῆς ἁγίας Ἰουλι-
 νῆς καὶ ὀρυόμενος ὥς θῆρ ἐνεθυμεῖτο ποίαν κόλασιν προσαγά-
 γη αὐτῇ καὶ ἐκέλευσεν λέβητα ἐνεχθῆναι καὶ ὑποκαῆναι σφο-
 15 δρῶς καὶ μόλυβδον βληθῆναι καὶ ἐκεῖ αὐτὴν βληθῆναι. Τούτου
 δὲ γενομένου ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι καὶ ἦν οὗτος ὁ λέβης ὥς λου-
 τρὸν καλὸν συγκερασθέν. Ἄφνω δὲ ὁ λέβης διερράγη καὶ κατέ-
 καυσεν τῶν ὑπηρετῶν ἄνδρας ἑβδομήκοντα πέντε. Ἰδὼν δὲ ὁ
 183v ἔπαρχος τὸ γεγονὸς διέρρηξεν τὴν ἑαυτοῦ ἐσθῆτα καὶ βρύξας
 ὥς λέων ἐλοιδώρησεν τοὺς θεοὺς, ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀ-
 20 μύνασθαι τὴν ὑβρίσασαν, οὐδὲ ἴσχυσαν περιγενέσθαι μιᾶς κό-
 ρης. Καὶ κελεύει αὐτὴν τῇ τοῦ ξίφους ὑποπεσεῖν τιμωρία. Ἀ-
 κούσασα δὲ ἡ ἁγία Ἰουλιανὴ ἔγνω, ὅτι ἤγγικεν τὸ τέλος τῆς
 ἀθλήσεως αὐτῆς τοῦ τελειωθῆναι λοιπόν. Ὁ δὲ δαίμων ὁ βα-
 25 σανισθεὶς ὑπ' αὐτῆς ἄφνω δρομαίως ἐλθὼν ἔκραξεν λέγων:
 Μὴ φείσασθε, ἄνδρες Ἕλληνες. Τοὺς θεοὺς ἐνύβρισεν, τὸν αὐ-
 κράτορα ἠτίμασεν, πολλὰ δὲ δεινὰ ἐν ἐμοὶ ἐνεδείξατο ἐν μιᾷ
 νυκτί. Μὴ φέρων δὲ τὰς ἀπειλὰς αὐτῆς πάντα ὡμολόγησα, ὅσα
 ἔπραξα ἐκ νεότητός μου. Ἀπόδοτε αὐτῇ καθὼς ἄξία ἐστίν.
 30 Ἡ δὲ ἁγία Ἰουλιανὴ βουλομένη ἰδεῖν, τίς ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων,
 ἔστη διαβλεψαμένη. Ὁ δὲ δαίμων ἔκραξεν λέγων: Οὐαὶ μοι,
 τῷ ἀθλίῳ, τάχα πάλιν κρατῆσαί με θέλει. Καὶ παραχρῆμα ἀ-
 φανὴς ἐγένετο. Ἐλθοῦσα δὲ ἐπὶ τὸν τόπον ἡ ἁγία μάρτυς παρ-

1. Ἑλλήνων: εἰδωλοθυτῶν JF // 4. πῦρ ἔκκαυσον: τροχὸν εὐτρέπιζε JF // 7. post Σω-
 τῆρος JF Χριστοῦ, ἣν ἔκπαλαι ὁ πατήρ σου ὁ Σατανᾶς ἐκώλυσεν (ἐσύλησεν DF) μὴ λα-
 βεῖν add // 9. post ἄνδρες F πιστεύσαντες εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν add //
 17. ὑπηρετῶν: παρεστῶτων K // 21. post καὶ F λοιπὸν ἀπορρηθεὶς κατὰ πάντα add //
 22. ἔγνω: σφόδρα ἐχάρη JF // τὸ τέλος τῆς ἀθλήσεως: ὁ καιρὸς τῆς ἀθλήσεως I // 24
 post αὐτῆς F ἀχθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον τοῦ ἀποκεφαλισθῆναι add //
 27. ἀπειλὰς: πληγὰς BCE, μάστιγας e // 32. post τόπον e τῆς καλῆς ὁμολογίας τοῦ ἀ-
 ποκεφαλισθῆναι add //

ἐκάλεσεν τὸν σπεκουλάτορα λαβεῖν διορίαν τοῦ εὐξασθαι καὶ
 ἤρξατο λέγειν τοῖς Χριστιανοῖς: Ἀδελφοί μου καὶ ἀδελφαί,
 πρεσβύτεροι καὶ μητέρες, ἀκούσατέ μου καὶ μετανοήσατε καὶ
 οἰκοδομήσατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐπὶ τὴν πέτραν τοῦ Χριστοῦ,
 5 ἵνα ἐλθόντων τῶν ὑετῶν καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ἀνέμων,
 τουτέστιν τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῆς πονηρίας τοὺς ποικί-
 λους ὑμῖν πειρασμοὺς ἐπιφερόντων, μὴ διαφθαρεῶσιν ὑμῶν αἱ
 οἰκίαι. Προσεύχεσθε οὖν συνεχῶς καὶ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
 ἵνα καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς δώσῃ ὑμῖν ἔλεος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 10 καὶ εὕρητε παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων. Καλὸν οὖν
 τὸ γρηγορεῖν ἐν προσευχαῖς, ἀδελφοί, καὶ μετανοεῖν ἐν καρδί-
 αῖς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας,
 καλὸν καὶ τὸ ψάλλειν συνεχῶς καὶ τὸ εὐχεσθαι ἀδιαλείπτως.
 184^r Οὐκ οἶδαμεν γὰρ ποία ὥρα ἐξερχόμεθα ἀπὸ // τοῦ σκηνώμα-
 15 τος τοῦ γήινου τούτου. Καὶ πάλιν λέγει: Δέομαι ὑμῶν, εὐχε-
 σθε περὶ ἐμοῦ, ἵνα καταξιωθῶ τελείως στεφανωθῆναι ὑπὸ τοῦ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περάσω τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
 ἐξουσίας καὶ ἐγγίσω πρὸς τὸν θρόνον τῆς Μεγαλοσύνης Αὐτοῦ.
 Καὶ δοῦσα εἰρήνην πάλιν λέγει: Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
 20 ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ Σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πατὴρ, ὁ μὴ παραδι-
 δών τὸ Σὸν πλάσμα, ἐλέησόν με καὶ βοήθησόν μοι. Καὶ ταῦτα
 εἰποῦσα ὑπέκλινεν τὸν ἑαυτῆς τράχηλον ἐν ὑπομονῇ πολλῇ. Καὶ
 οὕτως ἐτελειώθη ὑπὸ τοῦ ξίφους. Μετὰ δὲ ὀλίγον χρόνον γυνή
 τις ὀνόματι Σοφία, γένους συγκλητικοῦ, διερχομένη διὰ τῆς
 25 πόλεως Νικομηδείας ἀπιοῦσα ἐπὶ τὴν Ρώμην, ἔλαβε τὸ τίμιον
 λείψανον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς καὶ παρακομίσασα ἀπέθετο ἐν
 τόπῳ ἐπισήμῳ, ναὸν οἰκοδομήσασα ἄξιον τῆς ἀθλήσεως αὐτῆς.
 Ἦν δὲ ἐτῶν ἑννέα ὅτε ἐμνηστεύσατο αὐτὴν ὁ ἑπαρχος Ἐλεύ-
 σιος, ἐμαρτύρησεν δὲ ἐτῶν δεκαοκτώ. Ὁ δὲ ἑπαρχος Ἐλεύσιος

4. MAT 24-27 // 6. HB 10, 19 //

1. καὶ ἤρξατο λέγειν τοῖς Χριστιανοῖς: ἐν τοσούτῳ οὖν λέγει τοῖς Χριστιανοῖς DF // 2.
 καὶ ἀδελφαί A om; supplevi ex IJF // 5. τῶν ὑετῶν καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ἀνέμων:
 τῶν ἀνέμων D e F, τῶν ἀνέμων F // 14. ἐξερχόμεθα ἀπὸ τοῦ σκηνώματος τοῦ γήινου
 τούτου: τοῦ κόσμου τούτου ἐξερχόμεθα DF, ἐξερχόμεθα τοῦ βίου K // 18. Αὐτοῦ ἕως 23
 ξίφους: Αὐτοῦ καὶ εὐλογῇ με καὶ ἐν εἰρήνῃ προσδέξεται τὸ πνεῦμα μου. Καὶ ταῦτα
 εἰποῦσα γενναίως ἐν ὑπομονῇ ἐτελειώθη F // 20. υἱοῦ A om. supplevi ex CJF. // 22.
 ὑπέκλινεν τὸν ἑαυτῆς τράχηλον ἐν ὑπομονῇ πολλῇ. Καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὑπὸ τοῦ ξίφους:
 οὕτως γενναίως ἐν ὑπομονῇ ἐτελειώθη K // 24. ὀνόματι Σοφία: ἀξιοματική DF // 26.
 ἀπέθετο ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ ναὸν οἰκοδομήσασα ἄξιον A om.; supplevi ex ceteris //

ἡβουλήθη περάσαι εἰς ἴδιον προάστιον διὰ τῇ θαλάσσης. Καὶ
 ἦλθεν ἄνεμος σφοδρὸς καὶ ἤγειρεν κλύδωνα ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ
 ἐπόντισεν τὸ πλοῖον. Καὶ ἐπνίγησαν μετ' αὐτοῦ ἄνδρες εἰκο-
 5 σιτέσσαρες. Καὶ ἐρρίφθη ὁ Ἐλεύσιος εἰς τόπον ἔρημον καὶ
 οὕτως ὑπὸ θηρίων καὶ ὀρνέων τὸ σῶμα αὐτοῦ διεσκορπίσθη.
 Ἐμαρτύρησεν δὲ ἡ ἁγία Ἰουλιανὴ μηνὶ δεκεμβρίῳ κα' ἐπὶ
 Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου καὶ Ἐλευσίου ἐπάρχου. Κατὰ δὲ
 ἡμᾶς βασιλεύοντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δό-
 ξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1. ante καὶ ἦλθεν C καὶ ἐγένετο ἐν τῷ περᾶν αὐτὸν add // 2. ἄνεμος σφοδρὸς καὶ ἤγειρεν κλύδωνα ἐν τῇ θαλάσῃ: κλύδων ἀνέμου JF // καὶ ἄνεμος σφοδρὸς ἕως 4 εἰκοσιτέσσα-
 ρεις: εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον μεθ' ἐτέρων εἰκοσιτεσσάρων ἀνδρῶν καὶ σφοδροῦ
 κλύδωνος ἐν τῇ θαλάσῃ ἐγερθέντος ὑποβρύχιοι πάντες ἐγένοντο I F // 8. post Χριστοῦ
 b μεθ' οὗ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι δόξα κράτος, τιμὴ add //